

175.7

๕๒๕๖

๖๖

เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักกีฬานักเรียนระดับมัธยมศึกษาของกลุ่ม โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา
ส่วนกลางกลุ่มที่ 7

ปริญญานิพนธ์

ของ

ธเนศ บัวแก้ว

2542

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา

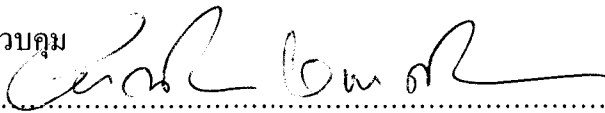
พฤษภาคม 2542

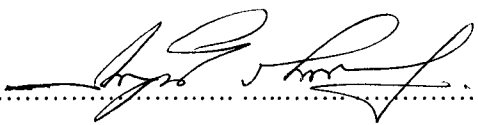
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๕๒๕๖

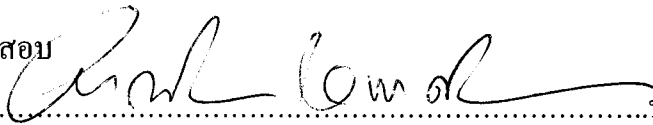
คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญาบัตรฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอก
พลศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

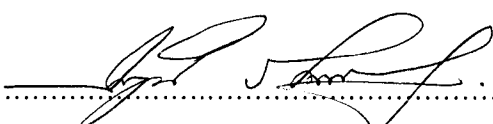
คณะกรรมการควบคุม

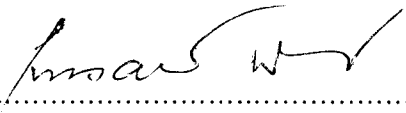

.....ประธาน
(รองศาสตราจารย์ผาณิต บิลมาศ)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภาคภูมิ รัตนโรจนากุล)

คณะกรรมการสอบ

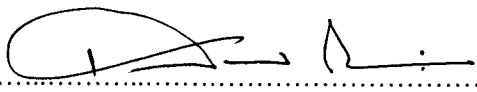

.....ประธาน
(รองศาสตราจารย์ผาณิต บิลมาศ)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภาคภูมิ รัตนโรจนากุล)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพจนท์)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมชาย ไกรสังข์)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญาบัตรฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศาสตราจารย์.ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

วันที่ 6 เดือนพฤษภาคมพ.ศ. ๒๕๔๒

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาช่วยเหลือและให้คำปรึกษาอย่างดียิ่งจากรองศาสตราจารย์ผาณิต บิลมาศ ประธานกรรมการที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภาคภูมิ รัตนโรจนากุล กรรมการที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์ ที่ได้กรุณาถ่ายทอดความรู้ คำแนะนำและข้อคิดเห็นที่มีคุณค่า ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างมากในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาที่ได้รับเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพูนท์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมชาย ไกรสังข์ ที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นกรรมการแต่งตั้งเพิ่ม ในการสอบปากเปล่า

ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์อุดม พิมพา ที่ให้คำปรึกษา และคำแนะนำในการแปลและการเขียนบทคัดย่อฉบับภาษาอังกฤษ

ขอขอบพระคุณอาจารย์มานะ อ้อยสนามไชย ที่ให้ความช่วยเหลือจนสำเร็จเป็นรูปเล่ม และยังให้กำลังใจตลอดมา

นอกจากนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณคณาจารย์โรงเรียนวัดพุทธบูชา ที่คอยให้คำปรึกษาและให้กำลังใจ ตลอดจนอาจารย์ผู้ฝึกสอนและนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬา สังกัดกรมสามัญศึกษาส่วนกลางกลุ่มที่ 7 ที่ได้ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยในครั้งนี้

คุณประโยชน์ที่พึงมีจากปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอบแต่ คุณพ่อจรรยา คุณแม่เอมอร พี่ ๆ น้อง ๆ และคุณศศพร บัวแก้ว ที่เป็นกำลังใจด้วยดียิ่งตลอดมา และคณาจารย์ทุกท่านที่ให้การอบรมสั่งสอนให้มีความเจริญก้าวหน้าตลอดมา

ธเนศ บัวแก้ว

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
คำนำ	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	2
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	2
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	2
นิยามศัพท์เฉพาะ	3
2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย	4
ความหมายของจริยธรรม	4
ลักษณะทางจริยธรรมของบุคคล	5
ทฤษฎีเกี่ยวกับจริยธรรม	6
จริยธรรมกับการกีฬา	11
การวิจัยที่เกี่ยวข้อง	12
การวิจัยในต่างประเทศ	12
การวิจัยในประเทศไทย	14
สมมุติฐานการศึกษาค้นคว้า	23
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	24
แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง	24
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	24
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	28
วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล	28
วิธีจัดกระทำข้อมูล	29

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลศึกษาค้นคว้า	30
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	30
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	30
5 บทย่อ สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ	41
บทย่อ	41
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	41
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	41
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	42
การวิเคราะห์ข้อมูล	42
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	43
อภิปรายผล	44
ข้อเสนอแนะ	47
บรรณานุกรม	48
ภาคผนวก	52
ประวัติย่อของผู้วิจัย	66

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 เหตุผลเชิงจริยธรรม 6 ชั้น แบ่งออกเป็น 3 ระดับ ตามทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของ โคลเบอร์ก	11
2 กลุ่มประชากร	26
3 กลุ่มตัวอย่าง	28
4 แสดงค่าความถี่ เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักกีฬานักเรียน ระดับมัธยมศึกษา ของ กลุ่มโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาส่วนกลางกลุ่มที่ 7 ทุกด้านทั้ง 6 ชั้น แยกเพศชาย และเพศหญิง	32
5 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเหตุผลเชิงจริยธรรม ของนักกีฬานักเรียนระดับมัธยมศึกษาของกลุ่มโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ส่วนกลางกลุ่มที่ 7 จำแนกตามเพศ โดยใช้สถิติที (t – test Independent)	35
6 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเหตุผลเชิง จริยธรรม ของนักกีฬานักเรียนระดับมัธยมศึกษาของกลุ่ม โรงเรียนสังกัด กรมสามัญศึกษาส่วนกลางกลุ่มที่ 7 จำแนกตามเพศ และชนิดกีฬา โดยใช้สถิติที (t – test Independent)	36
7 แสดงค่าเฉลี่ยเหตุผลเชิงจริยธรรมของนักกีฬานักเรียน ระดับมัธยมศึกษาของกลุ่ม โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาส่วนกลางกลุ่มที่ 7 แยกตามเพศและชนิดกีฬา เรียง ตามลำดับของค่าเฉลี่ยแต่ละด้าน	40

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

- 1 บัญชีแผนภูมิแสดงความถี่สูงสุดต่ำสุดในแต่ละชั้น แต่ละด้านของเหตุผลเชิงจริยธรรมของนักกีฬานักเรียนเรียน ระดับมัธยมศึกษาของกลุ่ม โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาส่วนกลางกลุ่มที่ 7 33

บทที่ 1

บทนำ

คำนำ

ในปัจจุบันสภาพสังคมมีการเปลี่ยนแปลงไป ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมเป็นอย่างมาก ความเจริญก้าวหน้าดังกล่าวมีส่วนผลักดันให้ความเป็นอยู่ของคนในสังคมวิถีทางในการดำรงชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม จากการศึกษาชีวิตที่อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขมีความเอื้ออาทรช่วยเหลือกันและกันเปลี่ยนแปลงไปเป็นสภาพความเป็นอยู่ที่ค่อนข้างสับสนวุ่นวาย เป็นสาเหตุของการเกิดปัญหาทางสังคมต่าง ๆ เช่น ปัญหาทางการเมือง การปกครอง เศรษฐกิจ และสังคม เป็นต้น ดังนั้นสิ่งหนึ่งที่จะเป็นตัวควบคุมสังคมให้เกิดความสงบสุขคือ การมีคุณธรรม จริยธรรม ของบุคคลเพื่อให้สังคมอยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุข การกระทำทุกอย่างไม่ว่าจะเป็นงานประจำหรืองานอาชีพรวมทั้งกิจกรรมในชีวิตประจำวัน ต้องอาศัยคุณธรรมและจริยธรรมซึ่งกิจกรรมอย่างหนึ่งที่จะเป็นการฝึกให้บุคคลมีคุณธรรมและจริยธรรมที่ดีคือ การเล่นกีฬา การเล่นกีฬาเป็นกิจกรรมการออกกำลังกายที่ให้ประโยชน์และมีคุณค่าต่อบุคคล ซึ่งการเล่นกีฬาและการฝึกซ้อมนั้น ผู้เล่น ผู้ฝึกซ้อม หรือผู้แข่งขัน จะได้รับประโยชน์จากการเล่นกีฬาอย่างมากในการที่จะช่วยให้มีการพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม กล่าวคือจะทำให้เป็นผู้มีน้ำใจเป็นนักกีฬามีความรักใคร่กลมเกลียวสามัคคี รักในความยุติธรรม มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความสามารถในการตัดสินใจ แก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้เป็นอย่างดี มีความอดทนและรู้จักยับยั้งชั่งใจตนเอง นอกจากนี้การเล่นกีฬายังเป็นการฝึกทักษะ ซึ่งอวัยวะทุกส่วนของร่างกายได้เจริญเติบโต และเป็นการฝึกสมาธิและสามารถทำให้เรียนรู้สภาพจริง

กีฬายังเป็นกิจกรรมประเภทหนึ่งที่ดีระเบียบทางสังคมได้ เพราะกีฬามีองค์ประกอบในทางคุณธรรมและจริยธรรม เช่น ความมีน้ำใจ ความรับผิดชอบ ความมีวินัย ความสามัคคี ความซื่อสัตย์ เป็นต้น จะเห็นได้ว่ากีฬาช่วยพัฒนาจริยธรรมและช่วยปลูกฝังจริยธรรมที่ดีได้ ทั้งนี้กิจกรรมกีฬาเป็นกิจกรรมที่ผู้เล่นจะฝึกหัดจริยธรรมที่พึงประสงค์ได้ในสภาพการณ์ที่เป็นจริง จึงจำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตของบุคคลในทุกสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับเยาวชนของประเทศชาติในระดับนักเรียน จำเป็นที่ต้องมีจริยธรรมในการเล่นกีฬาเป็นอย่างยิ่ง เพราะจะทำให้เป็นบรรทัดฐานและเป็นบ่อเกิดของการเรียนรู้ในสังคม ดังนั้นผู้วิจัย จึงสนใจที่จะศึกษาเหตุผลเชิงจริยธรรมของนักกีฬานักเรียน ระดับมัธยมศึกษาของกลุ่มโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ส่วนกลางกลุ่มที่ 7 เพื่อให้มีการพัฒนาจริยธรรมซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการแข่งขันและการดำเนินชีวิตในสังคมที่ดีสืบต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อทราบเหตุผลเชิงจริยธรรมของนักกีฬานักเรียน ระดับมัธยมศึกษาของกลุ่มโรงเรียน สังกัดกรมสามัญศึกษา ส่วนกลางกลุ่มที่ 7
2. เพื่อเปรียบเทียบเหตุผลเชิงจริยธรรมของนักกีฬานักเรียน ระดับมัธยมศึกษาของกลุ่มโรงเรียน สังกัดกรมสามัญศึกษา ส่วนกลางกลุ่มที่ 7

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ทำให้ทราบเหตุผลเชิงจริยธรรมของนักกีฬานักเรียน ระดับมัธยมศึกษาของกลุ่มโรงเรียน สังกัดกรมสามัญศึกษา ส่วนกลางกลุ่มที่ 7
2. ทำให้ทราบผลการเปรียบเทียบเหตุผลเชิงจริยธรรมของนักกีฬานักเรียนระดับมัธยมศึกษาของกลุ่มโรงเรียน สังกัดกรมสามัญศึกษา ส่วนกลางกลุ่มที่ 7
3. ผลจากการศึกษาจะเป็นประโยชน์ต่อการวิจัยที่เกี่ยวข้อง กับจริยธรรม

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักกีฬานักเรียนระดับมัธยมศึกษาของกลุ่มโรงเรียน สังกัดกรมสามัญศึกษา ส่วนกลางกลุ่มที่ 7
2. ตัวแปรที่จะศึกษา ได้แก่
 - 2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่
 - 2.1.1 เพศ
 - 2.1.2 ชนิดของกีฬา
 - 2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักกีฬานักเรียนระดับมัธยมศึกษาของกลุ่มโรงเรียน สังกัดกรมสามัญศึกษา ส่วนกลางกลุ่มที่ 7

นียมศัพท์เฉพาะ

1. เหตุผลเชิงจริยธรรม หมายถึง การที่บุคคลให้เหตุผลในการเลือกที่จะกระทำหรือเลือกที่จะไม่กระทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งในสถานการณ์นั้น เหตุผลนี้จะแสดงถึงเหตุจูงใจที่อยู่เบื้องหลังการกระทำต่าง ๆ ของบุคคล ซึ่งยึดหลักการให้เหตุผลเชิงจริยธรรม 6 ชั้น ตามทฤษฎีของโคลเบอร์กคือ
 - ขั้นที่ 1 ขั้นหลบหนีการถูกลงโทษ หมายถึง ขั้นที่บุคคลมุ่งที่จะไม่ให้ตนเองถูกลงโทษทางกาย เพราะกลัวความเจ็บปวดที่ได้รับ และยอมทำตามคำสั่งผู้ใหญ่ เพราะเป็นผู้มีอำนาจเหนือตน
 - ขั้นที่ 2 ขั้นยึดหลักแสวงหารางวัล หมายถึง ขั้นที่บุคคลจะเลือกกระทำพฤติกรรมในสิ่งที่นำความพอใจมาสู่ตนเองเท่านั้น
 - ขั้นที่ 3 ขั้นยึดหลักการทำตามผู้อื่นเห็นชอบ หมายถึง ขั้นที่บุคคลไม่มีความเป็นตัวของตัวเอง ชอบคล้อยตามการชักจูงของผู้อื่น โดยเฉพาะเพื่อนหรือผู้มีความใกล้ชิดกับตน
 - ขั้นที่ 4 ขั้นยึดหลักการทำตามหน้าที่ทางสังคม หมายถึง ขั้นที่บุคคลมีความรู้ถึงบทบาทหน้าที่ของตน ในฐานะเป็นหน่วยหนึ่งในสังคมของตน จึงถือว่าตนมีหน้าที่ที่ทำตามเกณฑ์ต่าง ๆ ที่สังคมของตนกำหนด
 - ขั้นที่ 5 ขั้นยึดหลักการทำตามค่านิยมสามัญ หมายถึง ขั้นที่บุคคลจะเห็นความสำคัญของคนหมู่มาก ไม่ทำตนให้ขัดต่อสิทธิอันพึงมีพึงได้ สามารถควบคุมบังคับใจตนเองได้
 - ขั้นที่ 6 ขั้นยึดหลักการอุดมคติสากล หมายถึง ขั้นที่บุคคลจะแสดงทั้งการมีความรู้สากล นอกเหนือจากเกณฑ์ในสังคมของตน เลือกที่จะกระทำ หรือไม่กระทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง เพราะคำนึงถึงเหตุผลของการรับผิดชอบ
2. กลุ่มโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ส่วนกลางกลุ่มที่ 7 คือ โรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษาส่วนกลาง ซึ่งจำแนกเป็นกลุ่มโรงเรียน 9 กลุ่ม จำนวน 140 โรงเรียน กลุ่มที่ 7 ประกอบด้วยโรงเรียนทั้งสิ้น 15 โรงเรียน ได้แก่ 1. โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภชบางขุนเทียน 2. โรงเรียนแจรงร้อนวิทยา 3. โรงเรียนธนบุรีวรเทพีพลารักษ์ 4. โรงเรียนบางปะกอกวิทยาคม 5. โรงเรียนบางมดวิทยา “สีสุกหาวาดจวนอุปถัมภ์” 6. โรงเรียนพิทยาลงกรณ์พิทยาคม 7. โรงเรียนมัธยมวัดดาวคะนอง 8. โรงเรียนมัธยมวัดสิงห์ 9. โรงเรียนวัดพุทธบูชา 10. โรงเรียนวัดราชโอรส 11. โรงเรียนวัดอินทาราม 12. โรงเรียนศึกษานารี 13. โรงเรียนศึกษานารีวิทยา 14. อิสลามวิทยาลัยแห่งประเทศไทย และ 15. โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ทวีธาภิเศก 2
3. นักกีฬานักเรียน หมายถึง นักเรียนมัธยมศึกษา ปีที่ 1 ถึงปีที่ 6 ที่เข้าแข่งขันกีฬา ชนบุรีเกมส์ ครั้งที่ 1 กลุ่มโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ส่วนกลางกลุ่มที่ 7 ระหว่างวันที่ 30 กรกฎาคม ถึง 14 สิงหาคม 2540 ณ สนามกีฬาโรงเรียน ในกลุ่มที่ 7 และสนามกีฬาศูนย์เยาวชนเฉลิมพระเกียรติ บางมด

บทที่ 2

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

ความหมายของจริยธรรม

จริยธรรมมีความหมายกว้างขวางยากแก่การให้คำจำกัดความอย่างกระชับรัด อย่างไรก็ตาม จริยธรรมก็มีลักษณะเป็นสากลอยู่อย่างหนึ่งคือ เป็นหลักที่ควรประพฤติในการอยู่ร่วมกันเพื่อการอยู่อย่าง ไม่เป็นทุกข์ (น้อย พงษ์สนิท. 2520 : 92) ซึ่งมีผู้ให้ความหมายของจริยธรรมไว้ต่าง ๆ ดังนี้

ก่อ สวัสดิพิบูลย์ (2512 : 98) กล่าวว่าไว้ว่า จริยธรรมคือ ประมวลความประพฤติและความนึกคิด ในสิ่งที่ดีงามและเหมาะสม

สาโรช บัวศรี (2522 : 18) ได้ให้ความหมายว่า จริยธรรมคือ แนวทางในการประพฤติเพื่ออยู่ กันได้อย่างร่มเย็นในสังคม

พนัส หันนาคินทร์ (2520 : 44) กล่าวว่า จริยธรรม หมายถึง ความประพฤติอันพึงปฏิบัติต่อ ตนเองต่อผู้อื่นและสังคม ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความเจริญรุ่งเรืองขึ้นในสังคมและสมาชิกของสังคม การที่จะ ปฏิบัติให้เป็นไปเช่นนั้นได้ ผู้ปฏิบัติตามหลักจริยธรรม จึงต้องประกอบกันทั้งความรู้สึกลึกภายในจิตใจและ การปฏิบัติทางกายอันสอดคล้องกับความรู้สึกลึกทางจิต

อำนาจ ทะพิงค์แก และชยันต์ วรรณระภูติ (2522 : 191 - 192) ให้ความหมายและลักษณะของ จริยธรรมไว้ว่า จริยธรรมเป็นกลไกอันหนึ่งของสังคมที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของคนในสังคม จริยธรรม ในฐานะเป็นกลไกของสังคม จึงทำหน้าที่เป็นบรรทัดฐานของความประพฤติเป็นสิ่งที่กำหนดว่าอะไรควร ประพฤติปฏิบัติ จริยธรรมในความหมายนี้จึงคล้ายคลึงกับค่านิยมหรือระเบียบข้อบังคับและกฎหมาย แต่ แตกต่างกับค่านิยมในส่วนที่ว่าจริยธรรมนั้นเป็นเรื่องของสิ่งที่ควรประพฤติปฏิบัติเพื่อให้เกิดความดีและ ความถูกต้องในสังคม มีจุดมุ่งหมายปลายทางอยู่ที่คุณงามความดีและสังคมในส่วนรวม ส่วนค่านิยมนั้น เป็นเพียงสิ่งที่คนนิยมปฏิบัติ หากได้มีเงื่อนไขว่าจะต้องเกิดความดีให้แก่สังคมด้วยไม่ จริยธรรมนี้ยังแตก ต่างไปจากข้อบังคับหรือกฎในแง่ที่ว่าระเบียบข้อห้ามหรือบทลงโทษ ถ้าจะมีก็เป็นบทลงโทษ “ทางใจ” สำหรับผู้ฝ่าฝืนเท่านั้น

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2524 : 2) ให้ความหมายของจริยธรรมว่า หมายถึง ลักษณะทางสังคม หลายลักษณะของมนุษย์และมีขอบเขตรวมถึงพฤติกรรมทางสังคมประเภทต่าง ๆ ด้านลักษณะและพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรม จะมีคุณสมบัติประเภทใดประเภทหนึ่งในสองประเภท คือ เป็นลักษณะที่สังคมต้องการให้มีอยู่ในสมาชิกในสังคมนั้น คือพฤติกรรมที่สังคมชมชอบให้การสนับสนุน และลักษณะที่สังคมไม่ต้องการให้มีอยู่ในสมาชิกในสังคม เป็นการกระทำที่สังคมลงโทษหรือพยายามกำจัด และผู้กระทำพฤติกรรมนั้น ส่วนมากรู้สึกว่าเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องและไม่สมควร ฉะนั้นผู้ที่มีจริยธรรมสูงคือ ผู้ที่มีลักษณะและพฤติกรรมประเภทแรกมาก และประเภทหลังน้อย

โคลเบอร์ก (Kohlberg. 1976 : 6) กล่าวว่า จริยธรรมมีพื้นฐานของความยุติธรรม ถือเอาการกระจายสิทธิและหน้าที่อย่างเท่าเทียม โดยมีได้หมายถึงกฎเกณฑ์ที่บังคับทั่วไป แต่เป็นกฎเกณฑ์ที่มีความเป็นสากลที่คนส่วนใหญ่รับไว้ในทุกสถานการณ์ ไม่มีการขัดแย้งเป็นอุดมคติ ดังนั้นพันธะทางจริยธรรมจึงเป็นการเคารพต่อสิทธิข้อเรียกร้องของบุคคลอย่างเสมอภาค

จากคำจำกัดความที่กล่าวข้างต้น พอสรุปได้ว่า จริยธรรม หมายถึง ลักษณะหรือพฤติกรรมของมนุษย์ที่แสดงออกและเป็นที่ยอมรับของสังคม และมีความพึงพอใจว่าการกระทำนั้นถูกต้อง ดีงาม เหมาะสม

ลักษณะทางจริยธรรมของบุคคล

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2520 : 34 – 55) ได้แบ่งลักษณะทางจริยธรรมของบุคคลออกเป็น 4 ลักษณะ ดังนี้

1. ความรู้เชิงจริยธรรม หมายถึง การที่มนุษย์มีความรู้ว่าการกระทำต่าง ๆ นั้นชนิดใดสังคมยอมรับ การกระทำชนิดใดควรควรงดเว้น พฤติกรรมใดมีความเหมาะสมหรือไม่เหมาะสมความรู้เชิงจริยธรรมนี้ขึ้นอยู่กับระดับการศึกษา อายุ การพัฒนาทางสติปัญญา ความรู้ต่างๆ เกี่ยวกับกฎเกณฑ์ทางสังคมและศาสนา
2. ทศนคติเชิงจริยธรรม หมายถึง ความรู้สึกที่ตนชอบหรือไม่ชอบเกี่ยวกับลักษณะหรือพฤติกรรมต่าง ๆ ทศนคติเชิงจริยธรรมส่วนมากจะสอดคล้องกับค่านิยมในสังคมนั้น แต่บุคคลบางคนในสถานการณ์ปกติ อาจจะมีทัศนคติแตกต่างไปจากค่านิยมของสังคมก็ได้ ทศนคติเชิงจริยธรรมมีความหมายกว้างกว่าความรู้เชิงจริยธรรม เพราะทัศนคติจะรวมถึงความรู้และความรู้สึกในเรื่องนั้นเข้าด้วยกัน ฉะนั้น ทศนคติเชิงจริยธรรมจึงมีคุณสมบัติที่จะใช้หรือทำนายหรือคาดการณ์พฤติกรรมเชิงจริยธรรมได้ ถูกต้องแม่นยำกว่า การใช้ความรู้เพียงอย่างเดียวและทัศนคติเชิงจริยธรรมของมนุษย์นี้สามารถเปลี่ยนแปลงได้เนื่องมาจากสาเหตุหลายประการ

3. เหตุผลเชิงจริยธรรม หมายถึง การที่มนุษย์รู้จักในการเลือกกระทำหรือไม่กระทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งเมื่อมีเหตุการณ์บังคับ เหตุผลนี้จะแสดงให้เห็นถึงเหตุจูงใจ หรือแรงจูงใจที่อยู่เบื้องหลังการกระทำต่างๆ บุคคลที่มีจริยธรรมในระดับต่างกัน อาจมีเบื้องหลังการกระทำที่แตกต่างกัน หรือการกระทำที่เหมือนกัน เพียเจท์และโคลเบอร์กได้ใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของบุคคลเป็นเครื่องแสดงถึงการพัฒนารายทางจริยธรรมของบุคคลนั้น ๆ นอกจากนี้การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมยังมีความสัมพันธ์กับพัฒนาการด้านอื่น ๆ โดยเฉพาะการพัฒนาทางสติปัญญาและอารมณ์ โคลเบอร์ก และนักวิจัยอื่น ๆ ยังพบว่า การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของบุคคลยังมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมประเภทต่างๆ ของบุคคลด้วย

4. พฤติกรรมเชิงจริยธรรม หมายถึง การที่บุคคลแสดงพฤติกรรมที่สังคมยอมรับหรือไม่แสดงพฤติกรรมที่สังคมไม่ยอมรับ การแสดงพฤติกรรมออกมาทุกครั้งจะยึดกฎเกณฑ์หรือค่านิยมในสังคม พฤติกรรมที่สังคมยอมรับ เช่นการให้ทาน การเสียสละเพื่อส่วนรวม การช่วยเหลือผู้ตกทุกข์ได้ยาก นอกจากนี้ พฤติกรรมเชิงจริยธรรมอีกประเภทหนึ่งคือ พฤติกรรมในสถานการณ์ที่เข้าวนใจหรือช่วยผู้บุคคลกระทำผิดกฎเกณฑ์หรือค่านิยมเพื่อประโยชน์ส่วนตนบางประการ พฤติกรรมเชิงจริยธรรมในสถานการณ์เข้าวนใจหรือช่วย เช่น การลักขโมย การโกงสิ่งของ การกล่าวเท็จ เป็นต้น ซึ่งเราอาจจะรวมเรียกว่าพฤติกรรมเกี่ยวกับความซื่อสัตย์ บุคคลที่มีจริยธรรมสูงควรควรงเว้น พฤติกรรมเชิงจริยธรรมเป็นสิ่งที่สำคัญมากกว่าด้านอื่นๆ เพราะส่งผลต่อความผาสุกและความสงบสุขของสังคมโดยตรง

ทฤษฎีเกี่ยวกับจริยธรรม

ทฤษฎีเกี่ยวกับต้นกำเนิดและพัฒนาการทางจริยธรรมบุคคลนั้น ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจวบปัจฉิม (2520 : 40 - 41) ได้กล่าวแยกไว้ 3 ประเภทดังต่อไปนี้

1. ทฤษฎีอิทธิพลของสังคมต่อการพัฒนาการทางจริยธรรม นักสังคมวิทยา เชื่อว่าสังคมมีส่วนในการทำให้มนุษย์มีลักษณะต่างๆ กัน ตามแต่ว่ามนุษย์นั้นจะอยู่ในกลุ่มใดในสังคม และนักทฤษฎีจิตวิเคราะห์ก็เล็งเห็นความสำคัญของสังคม ในการก่อตั้งลักษณะทางจริยธรรมให้แก่สมาชิกในสังคมนั้น โดยที่ทฤษฎีนี้ระบุว่าเด็กเล็ก ๆ จะเรียนรู้ว่าอะไรดีอะไรชั่วจากผู้ที่อยู่ใกล้ชิด ซึ่งเป็นตัวแทนของสังคม ด้วยกระบวนการเทียบเคียง (Identification) เด็กจะใช้วิธีการเลียนแบบจากผู้ที่มีความน่าเชื่อถือและผู้ที่ตนรักจนในที่สุดเด็กจะยอมรับกฎเกณฑ์ของสังคมมาเป็นหลักปฏิบัติของตนโดยอัตโนมัติ นักทฤษฎีส่วนมากยอมรับว่า จริยธรรมจะถูกปลูกฝังตั้งแต่บุคคลยังอยู่ในวันทารกและวัยเด็กเล็ก เป็นวัยแห่งการเตรียมตัวเพื่อเข้าเป็นสมาชิกในสังคมใหญ่ ในช่วงแรกของชีวิตนี้เด็กจะได้รับการปลูกฝังทางจริยธรรมมากกว่าในช่วงอื่น ๆ ของชีวิต กลุ่มบุคคลที่รับผิดชอบในการปลูกฝังจริยธรรมให้เด็กมากที่สุดคือ สมาชิกในครอบครัวของเด็กเอง รองลงมาคือ โรงเรียนอนุบาลและประถมศึกษา นอกจากนี้ในปัจจุบันก็ยังมีสื่อมวลชน เช่น โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ และวารสารต่าง ๆ

2. ทฤษฎีพัฒนาการลักษณะที่ส่งเสริมจริยธรรม นักทฤษฎี ที่เชื่อว่าการพัฒนาทางสติปัญญา และอารมณ์ เป็นรากฐานของการพัฒนาทางจริยธรรมคือ เพียเจท์ (Piaget) และโคลเบอร์ก (Kohlberg) นักทฤษฎีทั้งสองท่านเชื่อว่าจริยธรรมของเด็กจะเจริญขึ้นตามความเจริญของความสามารถทางการรู้ (Cognitive Ability) สติปัญญาและอารมณ์ของเด็ก ในบุคคลปกติที่สติปัญญาไม่เจริญถึงขีดสุด จะมีจริยธรรม ในขั้นสูงสุดไม่ได้เช่นกัน โคลเบอร์ก ได้พบความสัมพันธ์ระหว่างจริยธรรมกับลักษณะอื่น ๆ ของมนุษย์ ในการศึกษาผลงานของนักวิจัยต่าง ๆ ที่สำคัญคือความสัมพันธ์ระหว่างจริยธรรมกับระดับสติปัญญาทั่วไป และความสัมพันธ์ของจริยธรรมกับความสามารถที่จะรอผลได้ที่ดีกว่าในอนาคต นอกจากนี้ ผู้ที่มีจริยธรรมสูงยังเป็นผู้ที่มีสมาธิดี มีความสามารถควบคุมอารมณ์ของตน และมีความภาคภูมิใจในตนเองและสภาพแวดล้อมสูงกว่าผู้ที่มีจริยธรรมต่ำ โคลเบอร์กจึงสรุปว่า ความเป็นผู้ที่มีจริยธรรมสูงเกิดจากความสามารถในการควบคุมตนเองในด้านต่าง ๆ โดยทั่วไปด้วย

3. ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม คือทฤษฎีที่อธิบายวิธีการและขบวนการที่บุคคลได้รับอิทธิพลจากสังคมที่ทำให้เกิดการยอมรับลักษณะทางกฎเกณฑ์ทางสังคมมาเป็นลักษณะของตน ทฤษฎีประเภทนี้ได้นำเอาหลักการเสริมแรง (Principle of Reinforcement) และหลักการเชื่อมโยง (Principle of Association) มาใช้อธิบายปรากฏการณ์ทางสังคม ในการอธิบายต้นกำเนิดและการเปลี่ยนแปลงจริยธรรม ทฤษฎีการเรียนรู้ได้เน้นการเรียนรู้ด้วยบังเอิญและการเลียนแบบเป็นสำคัญ ซึ่งทำให้บุคคลมีพฤติกรรมที่แปลกใหม่หรือแตกต่างไปจากเดิมได้โดยง่าย โดยทฤษฎีนี้ให้ความสำคัญแก่ลักษณะของสถานการณ์ ซึ่งจะเป็นเครื่องกระตุ้นให้บุคคลกระทำพฤติกรรมซ้ำๆ จนกลายเป็นลักษณะนิสัยของบุคคลนั้นไปในที่สุด สิ่งที่กระตุ้นให้บุคคลกระทำพฤติกรรมต่าง ๆ ได้คือ การหวังความพอใจและการหลบหลีกความทุกข์ การเลียนแบบลักษณะและการกระทำของบุคคลอื่น เป็นบ่อเกิดของการยอมรับลักษณะทั้งที่ดีและไม่ดี จากบุคคลได้อย่างง่ายดายและเกิดได้อย่างกว้างขวางในสถานการณ์ทั่วไป ตั้งแต่เด็กเลียนแบบบิดามารดา เพื่อน วัยรุ่นเลียนแบบคารา เด็กเลียนแบบพ่อ แม่ ผู้เลี้ยงดูที่ตนเองรักใคร่จะทำให้เด็กเกิดความพอใจเหมือนว่าตนได้อยู่ใกล้ชิด ผู้เลี้ยงดูในขณะนั้น เด็กและวัยรุ่นเลียนแบบเพื่อนในวัยเดียวกันเพื่อขจัดความขัดแย้งในใจที่ตนเองมีลักษณะแตกต่างไปจากกลุ่มการเลียนแบบคนแปลกหน้าเกิดขึ้นน้อยมาก แต่อาจเกิดขึ้นได้ ถ้าสังเกตเห็นว่าตัวแบบมีพฤติกรรมใดก็ตามแล้วได้รับผลตอบแทนที่น่าพอใจ ผู้สังเกตเห็นก็อยากได้รับความพอใจนั้นด้วย ก็จะยอมเลียนแบบตัวแบบนั้นบ้าง

ทฤษฎีแหล่งกำเนิดของจริยธรรมทั้งสามดังกล่าว มีลักษณะที่ไม่ขัดแย้งกันมากนักแต่เป็นทฤษฎีที่ช่วยกันสร้างภาพการวิเคราะห์จริยธรรมให้ชัดเจนและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น กล่าวคือทฤษฎีอิทธิพลของสังคมต่อพัฒนาการทางจริยธรรมนั้น กล่าวถึง บทบาทของสภาพแวดล้อมทางสังคมของบุคคลที่ต้องการปรุงแต่งลักษณะจริยธรรมของบุคคล ทฤษฎีพัฒนาการลักษณะที่ส่งเสริมจริยธรรมให้ความสำคัญกับพันธุกรรมในการมีส่วนส่งเสริมหรือขัดขวางพัฒนาการทางจริยธรรมของบุคคลแต่ทฤษฎีทั้งสองก็ยังเน้น

ความสำคัญของสภาพแวดล้อมของบุคคลเช่นกัน สำหรับทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม ช่วยอธิบายขบวนการยอมรับกฎเกณฑ์ทางสังคม เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของลักษณะบุคคล

ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของเพียเจท์

เพียเจท์ (Piaget) ได้ศึกษาเกี่ยวกับพัฒนาการทางสติปัญญาของมนุษย์ เป็นผู้ริเริ่มทางความคิดว่าพัฒนาการทางจริยธรรมของมนุษย์นั้นย่อมขึ้นอยู่กับพัฒนาการทางสติปัญญาของบุคคลนั้น เพียเจท์ได้แบ่งขั้นตอนของการพัฒนาจริยธรรมของมนุษย์เป็น 3 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นก่อนจริยธรรม พัฒนาการขั้นนี้เริ่มตั้งแต่แรกเกิดจนถึง 2 ขวบ เด็กในขั้นนี้ยังไม่มีความสามารถในการรับรู้สิ่งแวดลอมอย่างละเอียด แต่มีความอยาก ความต้องการทางกายซึ่งต้องการที่จะได้รับการบำบัด โดยไม่คำนึงถึงกาลเทศะใด ๆ ทั้งสิ้น เมื่อเด็กมีความสามารถในการพูด ก็จะเริ่มรู้สภาพแวดล้อมและบทบาทของตนเองต่อบุคคลอื่น ๆ
2. ขั้นยึดกำลัง พัฒนาการขั้นนี้อยู่ช่วงอายุ 2 – 8 ปี เด็กจะมีความเกรงกลัวผู้ใหญ่และเห็นว่าคำสั่งของผู้ใหญ่คือประกาศิตที่ตนต้องกระทำตาม
3. ขั้นยึดหลักแห่งตน จะอยู่ช่วงเวลา 8 – 10 ปี เพียเจท์ เชื่อว่า เกิดขึ้นจากพัฒนาการทางสติปัญญาและประสบการณ์ในการมีบทบาทในกลุ่มเพื่อนเด็กด้วยกัน ความเกรงกลัวอำนาจภายนอกจะกลายเป็นหลักภายในจิตใจของเด็ก เกี่ยวกับความยุติธรรม ซึ่งหมายถึงการแลกเปลี่ยนกัน และความเท่าเทียมกันของบุคคลในช่วงอายุ 8 – 10 ปี เด็กที่อยู่ในสภาพสังคมปกติจะบรรลุถึงขั้นที่ 3 แต่อาจมีเด็กบางคนพัฒนาช้ากว่านี้ หรือในบางกรณีพัฒนาการคงหยุดชะงักอยู่ในขั้นที่ 2 เนื่องด้วยการบีบบังคับอย่างผิดปกติของผู้เลี้ยงดูหรือสังคม หรืออาจเกิดจากการขาดประสบการณ์ในกลุ่มเพื่อนก็ได้ (ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจจนิก. 2520 : 40-41)

ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก

โคลเบอร์ก ได้ศึกษาจริยธรรมตามแนวทฤษฎีของเพียเจท์และพบความจริงว่า มนุษย์มีพัฒนาการทางจริยธรรมหลายขั้นตอน ทฤษฎีของโคลเบอร์กเป็นทฤษฎีที่มีประโยชน์ในการเข้าใจพัฒนาการทางจริยธรรมได้ลึกซึ้งที่สุดในปัจจุบัน โคลเบอร์กได้แบ่งจริยธรรมของบุคคลออกเป็น 3 ระดับ แต่ละระดับแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอนดังนี้ คือ

1. ระดับก่อนกฎเกณฑ์ (Preconventional Level) ระดับนี้เด็กจะสนองตอบตามเกณฑ์ภายนอกซึ่งมักเกี่ยวข้องกับทางร่างกาย เช่น การลงโทษ การให้รางวัล หรือเปลี่ยนแปลงความพึงพอใจ เด็กจะดูผลที่ได้รับเป็นเกณฑ์ในการประเมินจริยธรรม ซึ่งอาจสรุปได้ว่าถ้าตนเองถูกลงโทษแสดงว่าการกระทำของตนเองไม่ดี และตนเองได้รับรางวัลแสดงว่าตนเองทำดี ซึ่งผู้มีอำนาจเหนือกว่าเป็นผู้กำหนดว่าสิ่งใดเลวสิ่งใดดี ส่วนมากเด็กมีอายุ 4 – 10 ปี แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 มุ่งไม่ให้ตนเองถูกลงโทษทางกาย เพราะกลัวความเจ็บปวดที่จะได้รับและยอมทำตามคำสั่งของผู้ใหญ่ที่มีอำนาจเหนือตน โดยไม่เอาใจใส่ความหมายหรือคุณค่าใด ๆ

ขั้นที่ 2 ยินยอมทำเพื่อให้ได้รางวัล หรือให้ได้รับสิ่งที่พอใจ ตลอดจนแลกเปลี่ยนผลประโยชน์กัน แต่เด็กระดับนี้จะตีความเกี่ยวข้องกับร่างกายเท่านั้น มิใช่ค่านิยม ความกตัญญูหรือความยุติธรรม

2. ระดับตามกฎเกณฑ์ (Conventional Level) ระดับนี้คนเราจะยอมรับความมุ่งหวังกฎเกณฑ์ทางครอบครัว กลุ่ม และประเทศชาติว่าเป็นสิ่งที่มีคุณค่า มีความถูกต้องและจะพยายามปฏิบัติให้เหมาะสมกับบทบาทของตนเองในกลุ่ม ในการกระทำความดีละเว้นความชั่วบุคคลจะถูกควบคุมโดยกลุ่มสังคม จริยธรรมระดับนี้จะเกิดกับบุคคลอายุ 11 – 16 ปี แบ่งเป็นขั้นต่อเนื่อง 2 ขั้น กับระดับก่อนดังนี้ คือ

ขั้นที่ 3 เกณฑ์เด็กดี บุคคลยังไม่เป็นตัวของตัวเอง คล้อยตามการชักจูงของผู้อื่น เช่น การทำให้ผู้อื่นพอใจ การช่วยเหลือผู้อื่น และทำให้ผู้อื่นพอใจ ซึ่งก็จะตรงกับความคิดเห็นส่วนใหญ่ หรือยินยอมทำตามเพื่อหลีกเลี่ยงการไม่เห็นด้วยหรือความไม่เห็นชอบจากบุคคลอื่น

ขั้นที่ 4 บุคคลรู้ถึงหน้าที่การใช้ระเบียบ การกระทำตามระเบียบของสังคมพฤติกรรมที่ถูกต้องจะประกอบด้วยการปฏิบัติตามหน้าที่ การแสดงความเคารพต่ออำนาจหน้าที่ทำตามกฎเกณฑ์ต่างๆ ทางสังคมกำหนด คล้อยตามเพื่อหลีกเลี่ยงการถูกประณามจากสังคมยินยอมทำตามเพื่อหลีกเลี่ยงการตำหนิจากผู้ที่มีอำนาจตามกฎหมาย

3. ระดับเหนือกฎเกณฑ์ (Postconventional Level) เป็นระดับที่การตัดสินใจขัดแย้งด้านจริยธรรมขึ้นอยู่กับตนเองมากที่สุด การตัดสินใจจริยธรรมจะใช้หลักแห่งเหตุผลกระทำตนให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล ไม่ขัดกับสิทธิอันพึงได้ของผู้อื่น มีความเชื่อมั่นในตนเองแยกตัวออกจากอิทธิพลของกลุ่มเมื่อมีเหตุผลโดยไม่คล้อยตามถ้าผู้อื่นไม่มีเหตุผลพอระดับนี้เป็นจริยธรรมขั้นสูงสุดจะปรากฏในบุคคลที่เป็นผู้ใหญ่ อายุประมาณ 16 ปี ขึ้นไป แบ่งระดับนี้ได้เป็น 2 ขั้น ต่อเนื่องกับขั้นก่อน ๆ เช่นกัน คือ

ขั้นที่ 5 บุคคลจะทำตามคำมั่นสัญญาและการกระทำที่ถูกต้องโดยทั่วไปที่เห็นกับคนหมู่มาก ควบคุมตนเองได้ คำนึงถึงคุณค่าทางความคิดเห็นที่สัมพันธ์กับส่วนบุคคลและส่วนรวม เช่น เกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ ประชาธิปไตย จะหาข้อยุติธรรมโดยคำนึงถึงผลทางคุณค่าและความคิดเห็นทางสติปัญญา ที่จะออกมาเป็นกฎหมายที่เป็นประโยชน์ของสังคม

ขั้นที่ 6 ยินยอมทำตามเพื่อหลีกเลี่ยงการติเตียนตนเอง เป็นขั้นการตัดสินใจตามเหตุผลของการรับผิดชอบ สร้างคุณธรรมประจำที่นอกเหนือกฎเกณฑ์ทางสังคม จริยธรรมเป็นนามธรรมไม่ใช่กฎเกณฑ์ทางศาสนา แต่เป็นอุดมคติสากลของสังคมส่วนรวม ยอมรับสิทธิเท่าเทียมกันของมนุษย์ที่มีศักดิ์และสิทธิเท่าเทียมกันทุกคน ควรนับถือซึ่งกันและกัน (ดวงเดือน พันธมนาวิน. 2524 : 29-30)

ตาราง 1 เหตุผลเชิงจริยธรรม 6 ขั้น แบ่งออกเป็น 3 ระดับ ตามทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก

ขั้นการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม	ระดับของจริยธรรม
ขั้นที่ 1 หลักการหลบหลีกการถูกลงโทษ (2 - 7 ปี) ขั้นที่ 2 หลักการแสวงหารางวัล (7 - 10 ปี)	1. ระดับก่อนกฎเกณฑ์ (2 - 10 ปี)
ขั้นที่ 3 หลักการทำตามผู้อื่นเห็นชอบ (10 - 13 ปี) ขั้นที่ 4 หลักการทำตามหน้าที่ทางสังคม (13 - 16 ปี)	2. ระดับตามกฎเกณฑ์ (10 - 16 ปี)
ขั้นที่ 5 หลักการทำตามคำมั่นสัญญา (16 ปี ขึ้นไป) ขั้นที่ 6 หลักการยึดอุดมคติสากล (ผู้ใหญ่)	3. ระดับเหนือกฎเกณฑ์ (16 ปี ขึ้นไป)

จริยธรรมกับการกีฬา

จริยธรรมกับการกีฬาของกิลลิแกน (Gilligan's Moral Levels) ได้จัดระดับจริยธรรมในการกีฬาไว้ดังนี้

ระดับที่ 1 การนึกถึงแต่ตนเอง (Self – Orientation)

ในระดับแรกของจริยธรรมคือ การนึกถึงตนเอง ยึดความต้องการของตนเองเป็นเกณฑ์ เป็นลักษณะของการเอาตัวรอดและปกป้องตนเอง

จากความเห็นแก่ตัวเป็นความรับผิดชอบจากระดับที่ 1 ไปสู่ระดับที่ 2 เป็นการเชื่อมต่อระหว่างความเห็นแก่ตัวและความรับผิดชอบ เป็นการเข้าใจถึงบทบาทหน้าที่ตนเองและผลกระทบที่อาจจะเกิดต่อบุคคลอื่น เป็นการผสมผสานความเข้าใจถึงความต้องการของตนเองกับความรับผิดชอบต่อหน้าที่และการนึกถึงผู้อื่น

ระดับที่ 2 ความดีคือการเสียสละ (Goodness as Self – Sacrifice)

ในระดับแรกเรื่องที่แยกตัวเองออกจากสังคม การนึกถึงเฉพาะตนเอง ในระดับที่ 2 จะเป็นการนึกถึงการจัดปรับมาตรฐานความต้องการของตนเองให้เข้ากับสังคมหรือสิ่งที่สังคมคาดหวังเช่นความรู้สึกของผู้หญิงที่จะมีความรัก ความเอาใจใส่ต่อสังคมหรือต่อคนอื่น จริยธรรมระดับที่ 2 นี้เป็นการนึกถึงผู้อื่น และรับรู้ถึงการคาดหวังที่สังคมมีต่อบทบาทหน้าที่ของตัวบุคคลนั้น ๆ เช่น ในกีฬาวอลเลย์บอล นักกีฬาที่บาดเจ็บต้องเสี่ยงที่จะทนเล่นต่อไป เพราะว่ามีผลต่อการแพ้ชนะของทีมและไม่ต้องการให้ผู้ฝึกสอนเสียใจ

การเชื่อมต่อความดีสู่ความเป็นจริง (Transition From Goodness to Truth)

การเชื่อมต่อดังกล่าวคือการเปลี่ยนจากการนึกถึงแต่ตนเองเป็นการนึกถึงผู้อื่นเพราะถือว่า หากนึกถึงเฉพาะตนเองจะเป็นการเห็นแก่ตัว แต่ก็ก็จะเกิดความรู้สึกควรนึกถึงตนเองด้วย ดังนั้นจริยธรรมก็จะเปลี่ยนจากการนึกถึงเฉพาะตนเองหรือเฉพาะคนอื่น มาเป็นการผสมผสานความต้องการของตนเองและความคาดหวังจากผู้อื่น จากความดี เป็นความจริง การตัดสินคนดีมีจริยธรรมด้วยตนเองมากกว่าใช้ผู้อื่นหรือเกณฑ์มาตรฐานอื่นมาตัดสิน

ระดับที่ 3 จริยธรรมคือความไม่รุนแรง (The Morality of Non – Violence)

การใช้จริยธรรมเป็นการตัดสินพฤติกรรมทางการกีฬา คือ การไม่ใช้ความรุนแรงในการแข่งขัน (สืบสาย บุญวีรบุตร . 2526 : 12)

การวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยในต่างประเทศ

โคลเบอร์ก (Kohlberg, 1964 : บทคัดย่อ) ได้ประมาณผลการวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับพัฒนาการทางจริยธรรมนั้น ได้มีผู้พบว่าความรู้และความเชื่อเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ทางจริยธรรมขั้นรากฐานของสังคมนั้น เด็กจะทราบอย่างครบถ้วน ตั้งแต่อายุยังน้อยมีผู้พบตั้งแต่ ค. ศ. 1981ว่าเด็กชาวอังกฤษมีความรู้ทางจริยธรรม ตั้งแต่เข้าเรียนชั้นเกรดหนึ่งส่วนการศึกษาความรู้เชิงจริยธรรมของบุคคลที่มีอายุมากกว่านี้ ก็มีได้ช่วยให้เข้าใจในด้านนี้มากขึ้น แม้ความรู้เชิงจริยธรรมจะมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมอยู่บ้างก็ตาม

ฮอร์รอก (กิตติพงษ์ อยู่พิทักษ์, 2533 : 19 ; อ้างอิงมาจาก Horro, 1997 : 20 – 21) ได้ทำการศึกษาวิจัยเพื่อส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬา และการมีเหตุผลเชิงจริยธรรมระหว่างที่เรียนและแข่งขันกีฬาในโรงเรียน โดยอาศัยแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาเหตุผลเชิงจริยธรรม 6 ชั้น ของโคลเบอร์ก (Kohlberg) เป็นพื้นฐาน ได้ทำการศึกษาดังนี้

1. กำหนดสถานที่ที่เป็นปัญหาในการเล่นกีฬาหรือเล่นเกมต่าง ๆ แล้วให้เด็กอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน
2. การให้คะแนนลักษณะที่แสดงออกของความมีน้ำใจนักกีฬา ในระหว่างที่มีการแข่งขันกีฬาในทีมของตนเอง ถ้าได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ จะให้มีการแก้ตัวใหม่จนกว่าจะได้คะแนนตามเกณฑ์ จึงจะไปทำการแข่งขันกับทีมอื่นได้ พร้อมทั้งให้สมาชิกทีมวิพากษ์วิจารณ์จุดอ่อนของทีมตนเพื่อแก้ไขข้อบกพร่อง ผลปรากฏว่า ทำให้การแข่งขันภายในโรงเรียนดำเนินไปด้วยดี ปราศจากการขัดแย้งและผู้เล่นมีความสำนึกในการมีน้ำใจนักกีฬามากขึ้น

สมิธ (Smith, 1978 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการประเมินค่าความมีน้ำใจนักกีฬาของผู้เป็นนักกีฬา และผู้ไม่ได้เป็นนักกีฬาในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย โดยใช้ระบบทดสอบของ ฮาสกินส์ (Haskins Actice Choice) เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง 4 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 นักกีฬาชาย จำนวน 120 คนกลุ่มที่ 2 ผู้ชายที่ไม่ได้เป็นนักกีฬา จำนวน 120 คน กลุ่มที่ 3 นักกีฬาหญิง จำนวน 120 คน และกลุ่มที่ 4 ผู้หญิงที่ไม่ได้เป็นนักกีฬา จำนวน 120 คน ผลการศึกษาพบว่า

1. หญิงมีระดับความมีน้ำใจนักกีฬากว่าชาย
2. ผู้ที่เป็นนักกีฬาและผู้ที่ไม่ได้เป็นนักกีฬามีระดับความมีน้ำใจนักกีฬาไม่แตกต่างกัน
3. นักกีฬาหญิงมีระดับความมีน้ำใจนักกีฬาสูงกว่านักกีฬาชาย
4. ผู้หญิงที่ไม่ได้เป็นนักกีฬามีระดับความมีน้ำใจนักกีฬาสูงกว่าผู้ชายที่ไม่ได้เป็นนักกีฬา
5. ประสบการณ์ในการแข่งขันกีฬา ไม่มีผลต่อการพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาในแต่ละเพศ

กิง (King. 1991 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลระดับมัธยมศึกษาในฐานะเป็นผู้ถ่ายทอดพฤติกรรมทางจริยธรรม จุดประสงค์ของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เพื่อหาความสัมพันธ์ของระดับความรู้ด้านเหตุผลเชิงจริยธรรมของผู้ฝึกสอนกับพฤติกรรมที่เกิดขึ้นกับนักกีฬาที่เกิดจากบทบาทและความสัมพันธ์ของผู้ฝึกสอนกับนักกีฬา ตัวแปรที่จะศึกษาได้แก่ เพศ ระยะเวลาที่ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ฝึกสอน สถิติการแข่งขัน และเพศของทีมนักกีฬา (ทีมชาย-หญิง) กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลจากโรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 135 คน ในกลุ่มที่ 3 และ 4 ของรัฐนิวเจอร์ซีย์ เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบทดสอบ เรส ดีฟายนิ่ง อีสซูส์ เทส (Rest's Defining Issues Test (DIT), โคชซิง แทคติก ฟอว์ ซ็อกเกอร์ เซอร์เวย์ (Coaching Tactic for Soccer Survey (CTS) เมื่อนำคะแนนมาตรฐานที่ได้จากคะแนนทดสอบดีไอที (DIT) มาเปรียบเทียบกับความรับผิดชอบของผู้ฝึกสอน พบว่าผู้ฝึกสอนมีความแตกต่างจากบุคคลอื่น ๆ คือ ปฏิบัติตามความรู้เหตุผลเชิงจริยธรรมขั้นสูงได้ในระดับต่ำและปฏิบัติตามความรู้เหตุผลเชิงจริยธรรมได้ในระดับสูงกว่าบุคคลอื่น ๆ ใช้การวิเคราะห์แบบมาโนวา (MANOVA) ปรากฏว่ากลุ่มผู้ฝึกสอนที่อยู่ระดับต่ำ มีความแตกต่างจากกลุ่มที่อยู่ในระดับกลางและกลุ่มที่อยู่ในระดับสูงอย่างสิ้นเชิง (ในเรื่องของปฏิภณารุนแรงที่เกิดขึ้นเฉพาะของนักกีฬาฟุตบอล) กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในระดับต่ำ พบว่านักกีฬาฟุตบอลมีการแสดงความหยาบคายมีการต่อสู้ทำร้ายร่างกายซึ่งกันและกัน หรือแกล้งทำเป็นบาดเจ็บ โบรเวอ์ (Brower. 1993 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องรูปแบบการใช้เหตุผลทางจริยธรรมของนักกีฬาที่ได้รับการคัดเลือกระดับวิทยาลัย กลุ่มตัวอย่างคือนักกีฬาที่ได้รับการคัดเลือกระดับวิทยาลัย จำนวน 141 คน และได้ใช้แบบทดสอบวัด เรส ดีฟายนิ่ง อีสซูส์ เทส (Rest's Defining Issues Test (DIT) คะแนนรวมที่ได้จากการจัดในกลุ่มต่าง ๆ เป็นส่วนหนึ่งในการนำมาพิจารณาทางจริยธรรมจากคะแนนรวม การศึกษานี้ถูกออกแบบมาเพื่อหาความแตกต่างของคะแนนระหว่างกลุ่มย่อยของกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยนักกีฬาบาสเกตบอล ชาย - หญิง นักว่ายน้ำ ชาย - หญิง และผู้ที่ไม่ใช่นักกีฬาจากมหาวิทยาลัยขนาดใหญ่ (ระดับ 1) มหาวิทยาลัยขนาดเล็ก (ระดับ 3) และประเภทของกีฬา การศึกษานี้เป็นการเปรียบเทียบการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของกลุ่มต่างๆ ตามตัวแปรของเพศ ผู้มีส่วนร่วมในการแข่งขัน ขนาดของมหาวิทยาลัย (ระดับ 1 หรือระดับ 3) การศึกษาตามค่าของพารามิเตอร์ของนักกีฬาและประเภทของกีฬา บาสเกตบอลซึ่งเป็นตัวแทนกีฬาประเภททีมและกีฬาว่ายน้ำซึ่งเป็นตัวแทนกีฬาประเภทบุคคล การศึกษาพบว่าการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักกีฬากับผู้ไม่ได้เป็นนักกีฬา พบว่าความแตกต่างระหว่างเพศของนักกีฬาไม่มีผลต่อการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ส่วนนักกีฬาที่อยู่ในมหาวิทยาลัยระดับกลาง มีระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมสูงกว่านักกีฬาที่อยู่ในมหาวิทยาลัยขนาดใหญ่ ส่วนการเปรียบเทียบของกลุ่มนักกีฬาว่ายน้ำตามขนาดของสถาบันพบว่าไม่มีความแตกต่าง และพบว่านักกีฬาบาสเกตบอลมีคะแนนต่ำกว่านักกีฬาว่ายน้ำ ทั้งในระดับมหาวิทยาลัยขนาดใหญ่และขนาดเล็ก งานวิจัยนี้ยังคงสนับสนุนในเรื่องการตัดสินใจทางจริยธรรมของเพศชายและเพศหญิง มีความคล้ายคลึงกัน การศึกษานี้มีความแตกต่างของนักกีฬาประเภททีมและนักกีฬาประเภทบุคคลในมหาวิทยาลัยขนาดใหญ่และขนาดเล็ก

สโตน และเบลเลอร์ (Stoll and Beller. 1993 : 24 – 28) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องผลของการใช้วิธีสอนระยะยาว (Longitudinal Teaching Methodology) และบรรยากาศในชั้นเรียนที่มีต่อการพัฒนาความรู้และพฤติกรรมทางจริยธรรม งานวิจัยนี้ได้นำเสนอในการประชุมของสมาคมสุขศึกษา พลศึกษา สันทนาการ และการเต้นรำ (วอชิงตัน ดี ซี 24 – 28 มีนาคม 1993) ผู้วิจัยได้สังเกตเห็นว่าการศึกษาด้าน จริยธรรมเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดในโรงเรียน นักเรียนสามารถเรียนรู้ค่านิยมที่ดีได้อย่างรวดเร็วจากโรงเรียน จากงานวิจัยจำนวนมาก ผู้วิจัยพบว่าการแข่งขันกีฬาเน้นการเอาชนะ ทำให้นักเรียนมีจริยธรรมลดลง ความมีน้ำใจนักกีฬาตกลง ผู้วิจัยเชื่อว่าการจัดวิธีการเรียนการสอนและบรรยากาศในชั้นเรียนจะสามารถช่วยให้เด็กสามารถพัฒนาทางด้านจริยธรรมขึ้นได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ทำการวิจัยโดยใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยจัดการเตรียมการสอนโดยเฉพาะให้ โดยวิธีการสอนมีพื้นฐานจากทฤษฎีของเพียร์เจ (Piaget) และ โคเบอร์ก (Kohlberg) ผลการวิจัยพบว่า เมื่อทำการสอนผ่านไป 3 ปี นักเรียนมีความกังวลลดลง มีความเห็นใจผู้อื่นเพิ่มขึ้น พฤติกรรมของนักเรียนในชั้นดีขึ้นผลการเรียนดีขึ้น ผลการวิจัยนี้สามารถสรุปได้ว่า ผลการจัดวิธีการสอนและการจัดบรรยากาศในชั้นเรียนมีความจำเป็นที่จะช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนาความรู้และจริยธรรมได้

การวิจัยในประเทศไทย

สุเชษฐ์ ม่าเหรัมย์ (2519 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องอิทธิพลของการเป็นแบบอย่างต่อการพัฒนาจริยธรรมของเยาวชน ผลการศึกษาพบว่า ผู้ที่มีความวิตกกังวลสูงและผู้ที่ได้เห็นตัวแบบ เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการโกงมากที่สุด ส่วนระดับจริยธรรมของบุคคลแต่เพียงอย่างเดียวไม่สามารถใช้ทำนายพฤติกรรมการโกงของบุคคลได้อย่างแม่นยำ แต่ก็ยังมีความสำคัญมากเพราะเป็นเครื่องชี้บอกว่า ถ้ามีตัวแบบที่ดีแล้ว ผู้ที่จะรับรู้และเลียนแบบมากที่สุด คือผู้ที่มีระดับจริยธรรมสูง ส่วนผู้ที่มีระดับจริยธรรมต่ำนั้นมีการเลียนแบบน้อยกว่า และจะเลียนแบบผู้กระทำดีก็ต่อเมื่อตัวแบบนั้นมีลักษณะจูงใจให้น่าเลียนแบบมากเป็นพิเศษเท่านั้น

มารุต คำชะอม (2524 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องระดับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยครูสงขลา พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยครูสงขลา ป.กศ. สูง ปีที่ 1 มีพัฒนาการทางจริยธรรมต่ำกว่านักศึกษา ค.บ.ปีที่ 2 นักศึกษาวิทยาลัยครูสงขลาเพศชายและเพศหญิงมีพัฒนาการทางจริยธรรมไม่แตกต่างกัน และระดับจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยครูสงขลา มีความสัมพันธ์ทางลบกับลักษณะมุ่งอนาคต

สุเทพ ชูสีมา (2526 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องความคิดเห็นของนักศึกษา ครูพลศึกษา และบุคคลทั่วไปเกี่ยวกับคุณธรรมที่เกิดจากการกีฬาโดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพที่เกิดจากการกีฬา และแนวทางการปลูกฝังคุณธรรม โดยใช้การกีฬาเป็นสื่อโดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือนักการศึกษา ครูพลศึกษา และบุคคลทั่วไป ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 690 คน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาและบุคคลทั่วไปมีความคิดเห็นว่าการกีฬาเป็นสื่อที่ช่วงส่งเสริมและปลูกฝังคุณธรรมให้แก่บุคคลได้ เช่น ประเภทสร้างความเจริญให้แก่ตนเอง ได้แก่ การส่งเสริมให้บุคคลรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ มีความเชื่อมั่นในตนเองจิตใจร่าเริง มีความอดทน ตัดสินใจฉับไว มีความมานะพยายาม มีวินัยในตนเอง ประเภทส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคลได้แก่ ความร่วมมือในหมู่คณะ รักษาชื่อเสียงของกลุ่มคณะกรรมการปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่น ยอมรับความสามารถของผู้อื่น ประเภทส่งเสริมชาติบ้านเมืองได้แก่ การกีฬาที่ก่อให้เกิดพลังความสามัคคีในชาติ ส่งเสริมบุคคลให้มีความเสียสละเพื่อชื่อเสียงของชาติ ให้บุคคลรู้คุณค่าในศิลปวัฒนธรรมอันดีของชาติ ส่วนความคิดเห็นของครูพลศึกษาแตกต่างจากความคิดเห็นของนักศึกษา และบุคคลทั่วไป เนื่องจากครูพลศึกษาใกล้ชิดกับการกีฬามากกว่าบุคคลอื่น ๆ แนวทางในการปลูกฝังจริยธรรมโดยใช้กีฬาเป็นสื่อพบว่า ควรใช้เป็นการปลูกฝังจริยธรรมอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ชั้นอนุบาลถึงชั้นอุดมศึกษา

สมเชื้อ วงศ์पालามานนท์ (2526 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาค่านิยมจริยธรรมของอาจารย์และนักศึกษาในสถาบันการศึกษาคู ที่ตั้งอยู่ในเขตซึ่งประชาชนส่วนใหญ่เป็นชาวไทยมุสลิม ผลการศึกษาพบว่า

1. อาจารย์เลือกค่านิยมจริยธรรมทั้ง 16 ประเภทไม่แตกต่างกัน โดยได้เลือกค่านิยมด้านความซื่อสัตย์สุจริตเป็นอันดับแรก ความเมตตากรุณาเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และขยันหมั่นเพียรในหน้าที่การงานเป็นอันดับ 2 และ 3 ตามลำดับ และอันดับสุดท้ายพบว่าอาจารย์เลือกมุ่งอิสรภาพเสรีภาพแห่งตนและสังคมเลือกการเก็บออมและประหยัดเป็นอันดับรองสุดท้าย

2. อาจารย์ชายและอาจารย์หญิง ต่างก็เลือกค่านิยมจริยธรรมไม่แตกต่างกันเมื่อแยกศึกษาสถานศึกษาที่ปฏิบัติกรอยู่ก็พบว่า อาจารย์แต่ละแห่งเลือกค่านิยมจริยธรรมแตกต่างกันเพียงเล็กน้อยไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากอาจารย์ที่มีอายุการทำงานต่างกันเท่านั้นที่เลือกค่านิยมทางจริยธรรมต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

3. นักศึกษาเลือกค่านิยมจริยธรรมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ยปรากฏว่าความสัมพันธ์ที่นักศึกษาจัดไว้สูงสุดคือ ความซื่อสัตย์สุจริต รองลงมาก็เป็นด้านความเมตตากรุณาเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และความกตัญญูกตเวที เป็นอันดับที่ 3 ส่วนอันดับสุดท้ายที่นักศึกษาเลือกคือ ยึดมั่นในคำสอนของศาสนา และการปฏิบัติตามระเบียบและแบบแผนของสังคมเป็นรองอันดับสุดท้าย

4. ผลการเปรียบเทียบนักศึกษาตามเพศ สถานศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปรากฏว่าแต่ละกลุ่มต่างก็เลือกค่านิยมในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

5. อาจารย์และนักศึกษาเมื่อนำมาศึกษารวมกันพบว่าเลือกค่านิยมใกล้เคียงกันมากโดยเลือกค่านิยมด้านความซื่อสัตย์สุจริตเป็นอันดับแรก ความเมตตากรุณาเป็นอันดับที่ 2 และความขยันหมั่นเพียรในหน้าที่การงานเป็นอันดับที่ 3 ส่วนอันดับสุดท้ายและรองสุดท้ายนั้นเลือกด้านอิสรภาพเสรีภาพแห่งตน และสังคม และยึดหลักความยุติธรรมตามวิถีประชาธิปไตย

6. ผลการศึกษาโดยจำแนกตามตัวแปรต้น ปรากฏดังนี้

6.1 อาจารย์และนักศึกษาเลือกจัดอันดับค่านิยมจริยธรรมแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างไม่ มีนัยสำคัญทางสถิติ

6.2 อาจารย์และนักศึกษาเมื่อจำแนกศึกษาตามเพศชายและเพศหญิง ต่างก็เลือกค่านิยมทางจริยธรรมในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

6.3 อาจารย์และนักศึกษานับถือศาสนาต่างกันนั้น เลือกค่านิยมจริยธรรมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อดูคะแนนเฉลี่ยในแต่ละด้านพบว่า อันดับที่ 1 นั้นกลุ่มที่นับถือศาสนาพุทธเลือกเป็นอันดับสุดท้าย ส่วนค่านิยมด้านอื่นไม่แตกต่างกันมากนัก

6.4 เมื่อศึกษาเปรียบเทียบกลุ่มตัวอย่างที่บิดา และมารดา ประกอบอาชีพต่างกันคือ รับราชการ ค้าขาย เกษตรกรรม และอาชีพประเภทอื่นๆ ก็พบว่าแต่ละกลุ่มเลือกค่านิยมแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

6.5 อาจารย์และนักศึกษามีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในเขตเทศบาล และนอกเขตเทศบาลเลือกค่านิยมไม่แตกต่างกัน

พงษ์พันธ์ สุนทรสิด (2528 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกณฑ์ปกติทางพฤติกรรมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาในภาคใต้ โดยใช้แบบสอบถามเหตุผลเชิงจริยธรรมตามหลักเบญจธรรมอยู่ในระดับชั้นการทำตามคำมั่นสัญญา(ชั้นที่5) พบว่านักศึกษาหญิงมีพฤติกรรมจริยธรรมตามหลักเบญจธรรมสูงกว่านักศึกษาชาย โดยเฉพาะด้านกามสังวร พฤติกรรมจริยธรรมตามหลักเบญจธรรมของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สูงกว่าชั้นปีที่ 1 และพฤติกรรมทั้ง 4 แห่งในภาคใต้แตกต่างกัน คะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษาในแต่ละวิทยาลัยเรียงลำดับจากสูงไปหาต่ำดังนี้ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชุมพร จังหวัดตรัง จังหวัดกระบี่ และจังหวัดยะลา และพบว่าวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชุมพร จังหวัดตรัง จังหวัดกระบี่ มีระดับจริยธรรมตามหลักเบญจธรรมทุกด้าน และเบญจธรรมสูงกว่าวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลา วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชุมพร มีระดับจริยธรรมตามหลักเบญจธรรมสูงกว่าวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดกระบี่ อย่างมีนัยสำคัญส่วนวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชุมพรกับจังหวัดตรังและวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดกระบี่กับจังหวัดตรังนั้นไม่แตกต่างกัน

กนกวลี เอ่งฉ้วน (2529 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬา ผลการศึกษาพบว่า ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อมีค่าอยู่ระหว่าง 2.8536-116835 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบคำนวณโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟามีค่าเท่ากับ .7895 ซึ่งเป็นค่าความเชื่อมั่นที่เชื่อถือได้ ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบหาโดยวิธีเทคนิคกลุ่มที่รู้จักอยู่แล้ว พบว่าแบบทดสอบมีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

โพธิ์ทอง จิตอ่อนนุ่ม (2529 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมทางจริยธรรมของครูพลศึกษาในทัศนะของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษาและนักเรียนในเขตการศึกษา 7 พบว่าครูพลศึกษามีพฤติกรรมทางจริยธรรมตามที่เป็นจริง ด้านความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ ความมีเหตุผล ความกตัญญูกตเวที ความเป็นผู้รักษาระเบียบวินัย ความเสียสละ ความสามัคคี ความมัธยัสถ์ ความยุติธรรม ความอดุสาหะและความเมตตากรุณา สูงกว่าระดับปานกลางครูพลศึกษากับกลุ่มครูวิทยาศาสตร์และครูสังคมมีพฤติกรรมทางจริยธรรมตามที่เป็นจริงแตกต่างกัน 8 ด้าน คือ ด้านความรับผิดชอบ ความมีเหตุผล ความกตัญญูกตเวที ความเป็นผู้รักษาระเบียบวินัย ความเสียสละ ความอดุสาหะและความเมตตากรุณา ส่วนที่ไม่แตกต่างกันมี 3 ด้าน คือ ด้านความซื่อสัตย์ ความสามัคคี และความยุติธรรม และพบว่า พฤติกรรมทางจริยธรรมของครูพลศึกษาด้านความรับผิดชอบ ความมีเหตุผล และความเป็นผู้รักษาระเบียบวินัยน้อยกว่าครูวิทยาศาสตร์และยังมีพฤติกรรมทางจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ ความมีเหตุผล ความกตัญญูกตเวที ความเป็นผู้รักษาระเบียบวินัยและความอดุสาหะน้อยกว่าครูสังคมศึกษา

เอก เกิดเต็มภูมิ และคนอื่นๆ (2529 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาระดับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทองและศึกษาเปรียบเทียบระดับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาระหว่างนักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ของวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง ปีการศึกษา 2529 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนี้ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบง่ายจากนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง จำนวน 120 คน เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 60 คน และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 60 คน หลังทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยหาค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยหาค่า ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 มีระดับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง มีระดับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ในระดับจริยธรรมเหนือกฎเกณฑ์

วินัย ฌรงค์ฤทธิ์ (2530 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องเหตุผลเชิงจริยธรรมและทัศนคติของนักเรียนต่ออาชีพต่าง ๆ ผลการศึกษาพบว่า

1. นักเรียนที่มีเหตุผลเชิงจริยธรรมในระดับก่อนกฎเกณฑ์ ระดับทำตามกฎเกณฑ์มีทัศนคติเชิงนิมิตต่ออาชีพรับราชการ อาชีพรับจ้าง และอาชีพอิสระ ส่วนนักเรียนที่มีเหตุผลเชิงจริยธรรมระดับเหนือกฎเกณฑ์ มีทัศนคติเชิงนิมิตมากต่ออาชีพรับราชการ และทัศนคติเชิงนิมิตต่ออาชีพรับจ้างกับอาชีพอิสระ

2. นักเรียนที่มีเหตุผลเชิงจริยธรรมระดับก่อนกฎเกณฑ์ ระดับทำตามกฎเกณฑ์และระดับเหนือกฎเกณฑ์ มีทัศนคติต่อแต่ละอาชีพไม่แตกต่างกัน

3. นักเรียนชายกับนักเรียนหญิงที่มีเหตุผลเชิงจริยธรรมระดับเดียวกัน มีทัศนคติต่ออาชีพรับจ้างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีทัศนคติต่ออาชีพรับราชการกับทัศนคติต่ออาชีพอิสระไม่แตกต่างกัน

จรงค์ เขี้ยวแก้ว (2531 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยมุสลิมในโครงการกีฬาเพื่อบูรณาการทางสังคม ในจังหวัดชายแดนภาคใต้พบว่าลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยพุทธกับเยาวชนไทยมุสลิมก่อนการฝึกอบรมตามโครงการฯ อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง และหลังการฝึกอบรมเพิ่มสูงขึ้น ลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยพุทธกับเยาวชนไทยมุสลิมก่อนการเข้ารับการฝึกอบรมหลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กิตติพงษ์ อยู่พิทักษ์ (2533 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องบุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬาของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา พบว่านักศึกษาชายและนักศึกษานักศึกษานักศึกษานักศึกษานักศึกษาหญิงมีบุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬาอยู่ในระดับสูง และถ้าแยกตามระดับชั้นปีของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีบุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬาอยู่ในระดับสูง

คณัย จารุประสิทธิ์ (2533 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาทัศนคติเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ ด้านความมีระเบียบวินัย ด้านความเสียสละและด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ของนักศึกษาวิชาเอกพลศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยพลศึกษาภาคใต้ ได้แก่ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลา จังหวัดชุมพร จังหวัดกระบี่ และจังหวัดตรัง พบว่านักศึกษาชายมีทัศนคติเชิงจริยธรรมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนนักศึกษานักศึกษาหญิงอยู่ในระดับสูง ถ้าแยกเป็นชั้นปีนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 อยู่ในระดับสูง ชั้นปีที่ 2 อยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีทัศนคติเชิงจริยธรรมอยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษาที่เป็นนักกีฬามีทัศนคติเชิงจริยธรรมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนนักศึกษาที่ไม่เป็นนักกีฬามีทัศนคติเชิงจริยธรรมอยู่ในระดับสูง นักศึกษาชายและนักศึกษานักศึกษานักศึกษานักศึกษาหญิงมีทัศนคติเชิงจริยธรรมไม่แตกต่างกัน นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำมีทัศนคติเชิงจริยธรรมไม่แตกต่างกันและนักกีฬาที่เป็นนักกีฬาและไม่เป็นนักกีฬา มีทัศนคติเชิงจริยธรรมไม่แตกต่างกัน และยังพบว่าทัศนคติเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ ด้านความมี

ระเบียบวินัย ด้านความเสียสละและด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่มีความสัมพันธ์กัน ยกเว้นด้านความเสียสละและเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กันในทางลบ

ชาญชัย อินทรประวัตติ (2535 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการปลูกฝังจริยธรรมของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลาผลการศึกษาพบว่า

1. นิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 4 มีความเห็นเกี่ยวกับการปลูกฝังจริยธรรมแบบสมัยใหม่ อยู่ในระดับปานกลาง
2. นิสิตระดับปริญญาโทมีความเห็นเกี่ยวกับการปลูกฝังจริยธรรมแบบสมัยใหม่ อยู่ในระดับปานกลาง
3. นิสิตที่มีภูมิลำเนาทั้งในเขตเทศบาลและเขตสุขาภิบาลกับเขตชนบท มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปลูกฝังจริยธรรมแบบสมัยใหม่ อยู่ในระดับปานกลาง
4. นิสิตทั้งชายและหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปลูกฝังจริยธรรมแบบสมัยใหม่อยู่ในระดับปานกลาง
5. นิสิตที่มีภูมิลำเนาหลังการเลี้ยงดูทั้งแบบสมัยใหม่และแบบอนุรักษณ์ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปลูกฝังจริยธรรมแบบสมัยใหม่อยู่ในระดับปานกลาง
6. นิสิตทั้งชายและหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปลูกฝังจริยธรรมแบบสมัยใหม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05
7. เมื่อเปรียบเทียบตามตัวแปร ระดับการศึกษา ปรากฏว่านิสิตชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 4 ระดับปริญญาโท มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปลูกฝังจริยธรรมไม่แตกต่างกัน
8. นิสิตที่อยู่ในเขตเทศบาลและเขตสุขาภิบาลกับเขตชนบท มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปลูกฝังจริยธรรมไม่แตกต่างกัน
9. นิสิตที่มีภูมิลำเนาหลังการเลี้ยงดูแบบอนุรักษณ์นิยมและแบบสมัยใหม่ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปลูกฝังจริยธรรมไม่แตกต่างกัน

จะเห็นว่าจริยธรรมเป็นเรื่องสำคัญและจำเป็นมากสำหรับมนุษย์ เพราะจริยธรรมจะช่วยในการพัฒนาคนให้เป็นคนโดยสมบูรณ์ แนวทางที่จะพัฒนาทางจริยธรรมนั้นจะต้องร่วมมือกันหลายฝ่าย และประสานสัมพันธ์กันอย่างดีทั้งระบบ และกลไกอื่นๆ ในชุมชน สังคม และประเทศจะต้องเอื้ออำนวยที่จะพัฒนาทางจริยธรรมของบุคคล โดยใช้กีฬาเป็นสื่อก็จะเป็นวิธีการที่สำคัญอย่างหนึ่งในการพัฒนาทางจริยธรรม

ทุ่มเวลา ดวงประเสริฐ (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเหตุผลเชิงจริยธรรมของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย และอุดมศึกษา โดยจำแนกตาม อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการเล่น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬานักเรียนกรมพลศึกษา ประจำปี 2538 และนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 23 ประจำปี 2538 จำนวน 12 ทีม รวมทั้งสิ้น 144 คน ได้มาโดยแบบเจาะจง เครื่องที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นแบบสอบถามเหตุผลเชิงจริยธรรม ซึ่งมีลักษณะแบบเทคนิคการฉายออก (Projective Techniques) โดยผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย โดยใช้สถิติที (t - test Independent)

ผลการศึกษารูปได้ดังนี้

1. นักกีฬาบาสเกตบอลหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนปลายกับนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงระดับอุดมศึกษา มีระดับความสำคัญของการมีเหตุผลเชิงจริยธรรมเหมือนกันทุกด้าน ส่วนนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีระดับความสำคัญของการมีเหตุผลเชิงจริยธรรมเหมือนกับระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและระดับอุดมศึกษา โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับแรก คือเหตุผลเชิงจริยธรรม ด้านความซื่อสัตย์ และลำดับสี่คือ ด้านความอดสาหัส
2. เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงในช่วงอายุ 12,14,16,18,21, และ 24 ปี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงในช่วงอายุ 12 ปี สูงกว่านักกีฬาบาสเกตบอลหญิงในช่วงอายุอื่น ๆ และเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความอดสาหัส ความยุติธรรมในช่วงอายุ 12,14,16 ปี สูงกว่านักกีฬาบาสเกตบอลหญิงในช่วงอายุ 24 ปี ส่วนเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีระเบียบวินัยของนักกีฬาในช่วงอายุ 12, 14, 16, 18, และ 24 ปี ไม่แตกต่างกัน
3. เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความสามัคคีของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงระหว่างระดับมัธยมศึกษาตอนต้นกับระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้นสูงกว่านักกีฬาบาสเกตบอลระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน
4. เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ ความสามัคคี ความยุติธรรม ของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงระหว่างระดับมัธยมศึกษาตอนต้นกับระดับอุดมศึกษาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้นสูงกว่านักกีฬาบาสเกตบอลหญิงระหว่างอุดมศึกษา ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน
5. เหตุผลเชิงจริยธรรมทุกด้าน ของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงระหว่างระดับมัธยมศึกษาตอนปลายกับระดับอุดมศึกษา ไม่แตกต่าง

6. เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ ความสามัคคี ความอดุสาหะ ของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงที่มีประสบการณ์ในการเล่น ระหว่างระยะเวลา 1-4 ปี กับ 5-8 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงที่มีประสบการณ์ในการเล่นระยะเวลา 1-4 ปี สูงกว่านักกีฬาบาสเกตบอลหญิงที่มีประสบการณ์ในการเล่นระยะเวลา 5 – 8 ปี

7. เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ ของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงที่มีประสบการณ์ในการเล่นระยะเวลา 5-8 ปี กับ 9-12 ปี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยของนักกีฬาบาสเกตบอลที่มีประสบการณ์ในการเล่นระยะเวลา 9 – 12 ปี สูงกว่านักกีฬาบาสเกตบอลหญิงที่มีประสบการณ์ในการเล่นระยะเวลา 5-8 ปี ส่วนด้านอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

8. เหตุผลเชิงจริยธรรมทุกด้านของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงที่มีประสบการณ์ในการเล่นระยะเวลา 1 – 4 ปี กับ 9 – 12 ปี ไม่แตกต่างกัน

ปรีชา สายคำ (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมสำหรับครูพลศึกษา 4 ลักษณะคือ ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ ความยุติธรรม และความเมตตากรุณาตัวแปรที่ศึกษาประกอบด้วย เพศ อายุ และประสบการณ์การทำงาน ครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานประถมศึกษาจังหวัดนครปฐม จำนวน 190 คน เป็นชาย 134 คน และเป็นหญิง 56 คน เครื่องมือที่ใช้ศึกษาเป็นแบบทดสอบการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม

ผลการศึกษาพบว่า

1. การทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของแต่ละคุณลักษณะทางจริยธรรมของครูพลศึกษา ด้านความรับผิดชอบ เพศหญิงกับเพศชายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยมากกว่า ส่วนในด้านความซื่อสัตย์ ด้านความยุติธรรม และด้านความเมตตากรุณา เพศหญิงกับเพศชายไม่แตกต่างกันที่ระดับ .05

2. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคุณลักษณะจริยธรรม โดยแบ่งตามอายุต่ำกว่า 30 ปี ในส่วนความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ ความยุติธรรม และความเมตตากรุณา ค่าเฉลี่ย 28.37, 20.78, 20.56 และ 34.45 ตามลำดับ และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.68, 2.60, 2.44 ตามลำดับ อายุ 30 – 40 ปี มีค่าเฉลี่ย 29.77, 20.99, 20.61 และ 33.68 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.92, 3.23, 2.49 และ 2.94 อายุ 41 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ย 30.24, 21.00, 21.11 และ 34.54 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.95, 2.24, 2.02 และ 2.22 เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของแต่ละคุณลักษณะทางจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของครูพลศึกษาซึ่งแบ่งตามอายุ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อนำมาวิเคราะห์ความแตกต่าง เป็นรายคู่ พบว่า ครูพลศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี กับครูพลศึกษาที่มีอายุ 30 – 40 ปี ครูพลศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี กับครูพลศึกษาที่มีอายุ 41 ปีขึ้นไป และครูพลศึกษาที่มีอายุ 41 ปีขึ้นไป มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยอายุ 41 ปีขึ้นไป มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด

รองลงมาคือ อายุ 30 –40 ปี และน้อยที่สุดคืออายุต่ำกว่า 30 ปี ส่วนด้านความซื่อสัตย์ ความยุติธรรมและความเมตตากรุณาไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคุณลักษณะจริยธรรม โดยแบ่งตามประสบการณ์การทำงานต่ำกว่า 10 ปี ในส่วนของความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ ความยุติธรรม และความเมตตากรุณา มีค่าเฉลี่ย 29.08,20.86,20.53 และ 34.23 มีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.18,2.92,2.49 และ 2.31 ประสบการณ์การทำงาน 10 – 20 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 29.87, 20.87,20.81 และ 34.17 มีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.79, 2.90, 2.30 และ 2.89 ประสบการณ์ 21 – 30 มีค่าเฉลี่ย 30.28, 21.50, 22.21 และ 33.85 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.84, 2.02, 2.15 และ 1.46 ส่วนด้านความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ ความยุติธรรมและความเมตตากรุณา โดยแบ่งตามประสบการณ์การทำงานไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแต่ละสถานการณ์ แต่ละคุณลักษณะทางจริยธรรมแต่ละด้านของตัวแปร ตามลักษณะอายุและประสบการณ์ในกลุ่มเพศหญิง ในเพศหญิงอายุต่ำกว่า 30 ปี มีประสบการณ์ต่ำกว่า 10 ปี มีความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ ความยุติธรรม ความเมตตากรุณา มีค่าเฉลี่ย 28.66, 21.39, 21.04 และ 35.13 ตามลำดับ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.23, 2.06, 1.66 และ 1.54 เพศหญิงที่อายุต่ำกว่า 30 ปี มีประสบการณ์ต่ำกว่า 10 - 20 ปี มีค่าเฉลี่ย 27.85, 19.98, 19.78 และ 33.35 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.34, 3.14, 3.28 และ 3.22 เพศหญิงที่มีอายุต่ำกว่า 30 - 40 ปี ประสบการณ์ต่ำกว่า 10 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 28.33, 19.00, 19.22, และ 32.55 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.38, 5.59, 4.73 และ 2.78 เพศหญิงที่มีอายุต่ำกว่า 30 - 40 ปี ประสบการณ์ต่ำกว่า 10 - 20 ปี มีค่าเฉลี่ย 29.80, 20.50, 21.00 และ 32.70 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.04, 5.25, 1.63 และ 2.56 เมื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยแต่ละคุณลักษณะทางจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ ไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 แต่ในด้านความเมตตากรุณา พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อนำมาวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ พบว่าครูพลศึกษาที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี ประสบการณ์ต่ำกว่า 10 ปี ครูพลศึกษาอายุต่ำกว่า 30 ปี ประสบการณ์ 10 - 20 ปี กับครูพลศึกษาอายุ 30 - 40 ปี ประสบการณ์อายุ 30 - 40 ปี ประสบการณ์ต่ำกว่า 10 ปี ครูพลศึกษาอายุต่ำกว่า 30 ปี กับครูพลศึกษาอายุ 30 - 40 ปี ประสบการณ์ต่ำกว่า 10 ปี และครูพลศึกษาอายุ 30 - 40 ปี ประสบการณ์ต่ำกว่า 10 ปี กับครูพลศึกษาอายุ 30 - 40 ปี ประสบการณ์ 10 - 20 ปี มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของแต่ละสถานการณ์ แต่ละคุณลักษณะทางจริยธรรมแต่ละระดับตัวแปร ตามลักษณะอายุและประสบการณ์ในกลุ่มเพศชาย ในชายอายุต่ำกว่า 30 - 40 ปี ประสบการณ์ต่ำกว่า 10 ปี มีค่าเฉลี่ย 29.70, 21.00, 20.50 และ 34.16 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.87, 2.53, 1.76 และ 2.29 เพศชายอายุต่ำกว่า 30-40 ปี ประสบการณ์ต่ำกว่า 10 - 20 ปี มีค่าเฉลี่ย 30.00, 21.26, 20.82 และ 34.16 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.66, 2.47, 2.38 และ 3.17 เพศชายที่อายุ 40 ปีขึ้นไปประสบการณ์

ต่ำกว่า 10 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 28.90, 21.00, 20.63 และ 33.90 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.13, 1.84, 2.76 และ 2.66 เพศชายมีอายุ 40 ปีขึ้นไป ประสบการณ์ต่ำกว่า 10 - 20 ปี มีค่าเฉลี่ย 30.6, 20.75, 21.24 และ 35.10 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.30, 2.48, 1.66 และ 2.25 เพศชายที่อายุ 40 ปีขึ้นไป ประสบการณ์ต่ำกว่า 21-30 ปี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 30.28, 21.50, 21.21 และ 33.85 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.84, 2.02, 2.15 และ 1.46 เมื่อนำมาทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยแต่ละคุณลักษณะทางจริยธรรมของครูพลศึกษาในด้านความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ ความยุติธรรม และความเมตตา กรุณา พบว่าไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับ .05

สมมติฐานการศึกษาค้นคว้า

เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักกีฬานักเรียนระดับมัธยมศึกษาของกลุ่มโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ส่วนกลางกลุ่มที่ 7 แตกต่างกัน ตามชนิดกีฬาและเพศ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาวิจัยเรื่อง เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักกีฬานักเรียนระดับมัธยมศึกษา ของกลุ่มโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาส่วนกลางกลุ่มที่ 7 มีขั้นตอนและวิธีการดำเนินการวิจัยพอสรุปได้ดังนี้

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักกีฬา นักเรียนระดับมัธยมศึกษา ของกลุ่มโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาส่วนกลางกลุ่มที่ 7 ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬานบรีเกมส์ ครั้งที่ 1 ระหว่างวันที่ 30 กรกฎาคม 2540 ถึง 14 สิงหาคม 2540 ณ สนามกีฬาโรงเรียนในกลุ่มที่ 7 และ สนามกีฬาศูนย์เยาวชนเฉลิมพระเกียรติ บางมด จำนวน 15 โรงเรียน 8 ชนิดกีฬา เป็นชายจำนวน 706 คน หญิงจำนวน 734 คน รวมทั้งสิ้น 1440 คน ดังแสดงในตาราง 2

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักกีฬา นักเรียนระดับมัธยมศึกษาของกลุ่มโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาส่วนกลางกลุ่มที่ 7 ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬานบรีเกมส์ ครั้งที่ 1 โดยคัดเลือกโรงเรียนที่ส่งนักกีฬาเข้าแข่งขันครบทุกชนิดกีฬา จำนวน 5 โรงเรียน 8 ชนิดกีฬา เป็นชายจำนวน 340 คน หญิงจำนวน 340 คน รวมทั้งสิ้น 680 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง ดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 2 กลุ่มประชากร

กีฬา โรงเรียน	บาสเกตบอล		วอลเลย์บอล		หมากรกระดาน		เทเบิลเทนนิส	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
1. รัตนโกสินทร์สมโภช บางขุนเทียน	10	-	-	-	4	4	-	-
2. แจงร่อนวิทยา	10	10	12	12	4	4	4	4
3. ชนบุรีวรเทพีพลารักษ์	-	-	-	-	4	4	4	4
4. บางปะกอกวิทยาคม	10	-	-	-	4	4	-	-
5. บางมควิทยา “สี่สุทหวาดจวนอุปลัมภ์”	10	10	12	12	4	4	4	4
6. พิทยาลงกรณ์พิทยาคม	10	10	-	12	4	4	4	4
7. มัชฌมวัดดาวคะนอง	10	10	12	12	4	4	4	4
8. มัชฌมวัดสิงห์	10	-	12	-	-	-	-	-
9. วัดพุทธบูชา	10	10	12	12	4	4	4	4
10. วัดราชโอรส	10	10	12	12	4	4	4	4
11. วัดอินทาราม	10	10	12	12	4	4	4	4
12. ศึกษานารี	-	10	-	12	-	-	-	4
13. ศึกษานารีวิทยา	10	10	-	12	4	4	4	4
14. อิสลามวิทยาลัย แห่งประเทศไทย	10	-	12	12	4	4	4	4
15. เตรียมอุดมศึกษา ทวีธาภิเศก 2	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	120	90	96	120	48	48	40	44

ตาราง 2 (ต่อ)

กีฬา โรงเรียน	แบดมินตัน		เปตอง		วายน้ำ		กรีฑา	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
1. รัตนโกสินทร์สมโภช บางขุนเทียน	-	-	5	-	-	-	15	15
2. แจงร้อนวิทยา	8	8	5	5	10	10	15	15 ✓
3. ชนบุรีวรเทพีพลารักษ์	8	8	5	5	10	10	15	15
4. บางปะกอกวิทยาคม	-	-	-	-	10	10	15	15
5. บางมดวิทยา “สี่ลูกหวาดจวนอุปลัมภ์”	8	8	5	5	10	10	15	15 ✓
6. พิทยาลงกรณ์พิทยาคม	-	-	5	5	-	-	15	15
7. มัชฌมวัดดาวคะนอง	8	8	5	5	10	-	-	15
8. มัชฌมวัดสิงห์	-	-	-	-	-	-	15	15
9. วัดพุทธบูชา	8	8	5	5	10	10	15	15 ✓
10. วัดราชโอรส	8	8	5	5	10	10	15	15 ✓
11. วัดอินทาราม	8	8	5	5	10	10	15	15 ✓
12. ศึกษานารี	-	-	-	5	-	10	-	15
13. ศึกษานารีวิทยา	8	8	5	5	10	10	15	15
14. อิสลามวิทยาลัย แห่งประเทศไทย	8	8	-	-	10	10	15	15
15. เตรียมอุดมศึกษา ทวิธาภิเศก 2	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	72	72	50	50	100	100	180	210

ตาราง 3 กลุ่มตัวอย่าง

โรงเรียน	วัดพุทธบูชา		วัดราชโอรส		แจ่งร้อนวิทยา		วันอินทาราม		บางมดวิทยา		รวม	
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
บาสเกตบอล	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	50	50
วอลเลย์บอล	12	12	12	12	12	12	12	12	12	12	60	60
หมากกระดาน	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	20	20
เทเบิลเทนนิส	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	20	20
เปตอง	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5	25	25
แบดมินตัน	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	40	40
ว่ายน้ำ	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	50	50
กรีฑา	15	15	15	15	15	15	15	15	15	15	75	75
รวม	68	68	68	68	68	68	68	68	68	68	340	340

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็นแบบสอบถามเหตุผลเชิงจริยธรรม ซึ่งมีลักษณะแบบเทคนิคการฉายออก (Projective Techniques) โดยมีคำถามเป็นสถานการณ์เร่งเร้าที่มีความหมายแก่ผู้ตอบ ซึ่งจะสะท้อนความคิดเห็นของผู้ตอบออกมาในแต่ละคำถามจะมีคำตอบ 1 ตัวเลือก แต่ละตัวเลือกจะแสดงถึงระดับจริยธรรมขั้นต่าง ๆ ตามทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก ตั้งแต่ขั้นที่ 1 ถึงขั้นที่ 6

การแปลงลักษณะด้านคุณภาพของจริยธรรมให้เป็นระดับคะแนนเพื่อหาค่าเฉลี่ยดังต่อไปนี้

ตัวเลือกขั้นที่ 1 เทียบได้กับ 1 คะแนน

ตัวเลือกขั้นที่ 2 เทียบได้กับ 2 คะแนน

ตัวเลือกขั้นที่ 3 เทียบได้กับ 3 คะแนน

ตัวเลือกขั้นที่ 4 เทียบได้กับ 4 คะแนน

ตัวเลือกขั้นที่ 5 เทียบได้กับ 5 คะแนน

ตัวเลือกขั้นที่ 6 เทียบได้กับ 6 คะแนน

ซึ่งในที่นี้ใช้แบบทดสอบ ของนางสาวพุ่มเวลา ดวงประเสริฐ ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.95

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ไปยังผู้อำนวยการ โรงเรียน ในกลุ่มโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาส่วนกลางกลุ่มที่ 7 เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามจากนักศึกษา
2. เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยการส่งแบบสอบถามไปที่โรงเรียนต่าง ๆ พร้อมทั้งไปรับข้อมูลกลับด้วยตนเอง
3. ผู้วิจัยทำหนังสือขอบคุณไปยังผู้อำนวยการ โรงเรียน ในกลุ่มโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาส่วนกลาง กลุ่มที่ 7

วิธีจัดกระทำข้อมูล

1. หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient)
2. หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของสถานการณ์ต่าง ๆ ในแต่ละด้านของเหตุผลเชิงจริยธรรม
3. ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเหตุผลเชิงจริยธรรมของแต่ละคู่ของตัวแปรชนิดของกีฬา และเพศ โดยใช้สถิติที (t - test Independent)
4. ทดสอบนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลศึกษาค้นคว้า

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา
N	แทน	จำนวนนักกีฬา
A	แทน	ชนิดกีฬา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

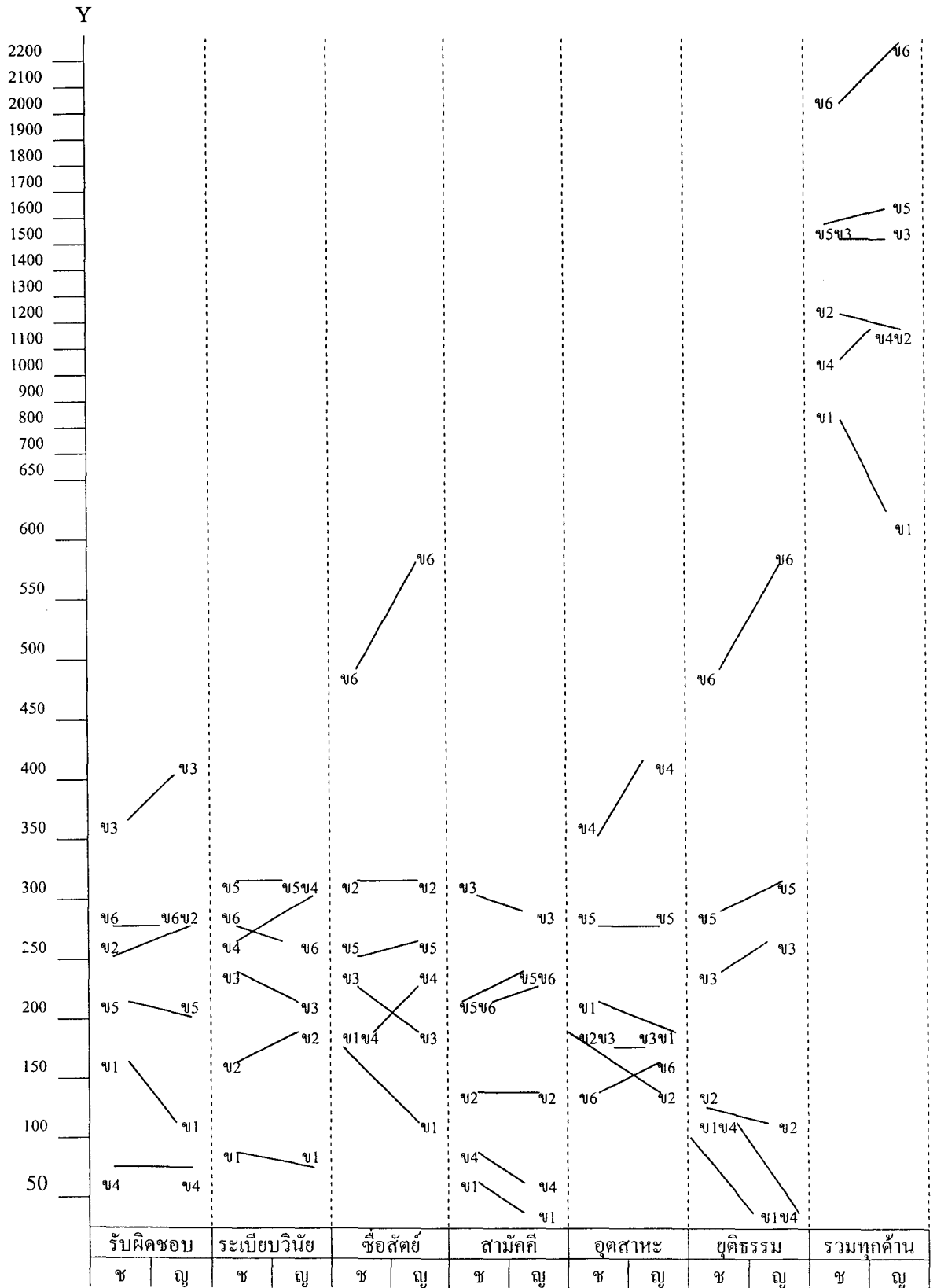
ตาราง 4 แสดงค่าความถี่ เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักกีฬานักเรียน ระดับมัธยมศึกษา ของ
กลุ่มโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาส่วนกลาง กลุ่มที่ 7 ทุกด้านทั้ง 6 ชั้น แยกเพศชายและเพศหญิง

เหตุผลเชิงจริยธรรม		จำนวนความถี่					
		ชั้นที่ 1	ชั้นที่ 2	ชั้นที่ 3	ชั้นที่ 4	ชั้นที่ 5	ชั้นที่ 6
เพศชาย	1. ความรับผิดชอบ	162	267	354	75	215	287
	2. ความมีระเบียบวินัย	85	163	245	276	302	280
	3. ความซื่อสัตย์	186	324	238	192	266	494
	4. ความสามัคคี	61	144	300	82	208	225
	5. ความอดุสาหะ	215	190	183	351	272	149
	6. ความยุติธรรม	108	121	243	111	282	495
รวม		817	1,209	1,572	1,087	1,545	1,930
เหตุผลเชิงจริยธรรม		จำนวนความถี่					
		ชั้นที่ 1	ชั้นที่ 2	ชั้นที่ 3	ชั้นที่ 4	ชั้นที่ 5	ชั้นที่ 6
เพศหญิง	1. ความรับผิดชอบ	117	284	401	76	200	282
	2. ความมีระเบียบวินัย	75	195	220	302	303	265
	3. ความซื่อสัตย์	113	302	185	231	275	594
	4. ความสามัคคี	48	142	298	57	241	234
	5. ความอดุสาหะ	193	148	185	404	268	162
	6. ความยุติธรรม	64	101	226	77	315	577
รวม		610	1,172	1,515	1,147	1,602	2,114

จากตาราง 4 แสดงว่าค่าความถี่ เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักกีฬานักเรียน ระดับมัธยมศึกษา ของกลุ่มโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาส่วนกลาง กลุ่มที่ 7 รวมทุกด้านของเพศชาย ในชั้นที่ 6 มากที่สุด รองลงมาชั้นที่ 3 ชั้นที่ 5 ชั้นที่ 2 ชั้นที่ 4 และน้อยที่สุดชั้นที่ 1 และค่าความถี่ของเหตุผลเชิงจริยธรรม รวมทุกด้านของเพศหญิง ในชั้นที่ 6 มากที่สุด รองลงมาชั้นที่ 5 ชั้นที่ 2 ชั้นที่ 4 ชั้นที่ 3 และน้อยที่สุดชั้นที่ 1

แผนภูมิที่ 1 แสดงความถี่สูงสุดต่ำสุดในแต่ละชั้น แต่ละด้านของเหตุผลเชิงจริยธรรมของนักกีฬา

นักเรียนระดับมัธยมศึกษาของกลุ่มโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษากลุ่มที่7(ชาย340 คนหญิง340คน)

X

จากแผนภูมิแสดงว่าความถี่สูงสุดในแต่ละชั้นแต่ละด้านของเหตุผลเชิงจริยธรรมของนักกีฬานักเรียนระดับมัธยมศึกษาของกลุ่มโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาส่วนกลางกลุ่มที่ 7 โดยนักกีฬาหญิงมีค่าความถี่สูงสุดมากกว่านักกีฬาชายทุกด้านและรวมทุกด้าน ยกเว้นด้านความสามัคคีนักกีฬาชายค่าความถี่สูงกว่า

ความถี่สูงสุดในแต่ละด้านของนักกีฬาชายและนักกีฬาหญิงมีชั้นสูงสุดของแต่ละเหตุผลเชิงจริยธรรมเหมือนกันได้แก่ ด้านความรับผิดชอบ อยู่ในชั้นที่ 3 ด้านความมีระเบียบวินัย อยู่ในชั้นที่ 5 ด้านความซื่อสัตย์ อยู่ในชั้นที่ 6 ด้านความสามัคคี อยู่ในชั้นที่ 3 ด้านความอดุสาหะอยู่ในชั้นที่ 4 ด้านความยุติธรรม อยู่ในชั้นที่ 6 และรวมทุกด้านอยู่ในชั้นที่ 6

ตาราง 5 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเหตุผลเชิงจริยธรรม ของนักกีฬานักเรียนระดับมัธยมศึกษาของ กลุ่มโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาส่วนกลางกลุ่มที่ 7 จำแนกตามเพศ โดยใช้สถิติ (t – test Independent)

ลำดับของเหตุผลเชิงจริยธรรม ทั้ง 6 ด้าน	เพศ				t
	ชาย		หญิง		
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
1. ความรับผิดชอบ	14.417	3.42	14.42	3.31	-0.03
2. ความมีระเบียบวินัย	16.17	3.07	16.37	6.45	-0.54
3. ความซื่อสัตย์	19.84	4.96	21.04	4.46	-3.47*
4. ความสามัคคี	11.78	2.70	12.12	2.60	-1.65
5. ความอดุสาหะ	14.25	3.11	14.66	2.92	-1.85
6. ความยุติธรรม	17.95	8.37	18.39	3.67	-0.91

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 , t = 2.07

จากตาราง 5 แสดงว่า เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ ของนักกีฬานักเรียนระดับมัธยมศึกษาของ กลุ่มโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาส่วนกลางกลุ่มที่ 7 เพศชาย กับเพศหญิง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยสูงกว่า ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 6 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเหตุผลเชิงจริยธรรม
ของนักกีฬานักเรียนระดับมัธยมศึกษาของ กลุ่มโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาส่วนกลางกลุ่มที่ 7
จำแนกตามเพศ และชนิดกีฬา โดยใช้สถิติที (t – test Independent)

ชนิดกีฬา	ลำดับของ เหตุผลเชิงจริยธรรม ทั้ง 6 ด้าน	เพศ				t
		ชาย		หญิง		
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
บาสเกตบอล	1. ความรับผิดชอบ	14.16	3.92	14.02	2.87	0.24
	2. ความมีระเบียบวินัย	15.92	3.15	15.80	2.55	0.24
	3. ความซื่อสัตย์	19.60	5.27	20.60	4.38	-1.25
	4. ความสามัคคี	11.70	2.58	12.04	3.03	-0.66
	5. ความอดุสาหะ	14.20	3.40	14.56	2.59	-0.63
	6. ความยุติธรรม	17.76	3.75	13.40	3.31	-2.45*
วอลเลย์บอล	1. ความรับผิดชอบ	14.81	3.87	14.15	3.90	0.94
	2. ความมีระเบียบวินัย	16.15	2.90	17.68	13.95	-0.84
	3. ความซื่อสัตย์	20.30	5.13	21.38	4.77	-3.33
	4. ความสามัคคี	11.78	2.71	12.65	2.88	-1.66
	5. ความอดุสาหะ	13.76	2.75	14.66	3.01	-1.80
	6. ความยุติธรรม	17.71	3.80	18.38	3.81	-1.02
แบดมินตัน	1. ความรับผิดชอบ	14.15	3.09	13.82	3.55	0.41
	2. ความมีระเบียบวินัย	15.62	3.01	15.55	3.44	0.09
	3. ความซื่อสัตย์	18.97	5.47	20.90	5.10	-1.54
	4. ความสามัคคี	11.17	2.59	11.76	2.57	-1.06
	5. ความอดุสาหะ	14.02	3.28	13.82	3.27	0.28
	6. ความยุติธรรม	17.85	3.57	17.52	4.16	0.36

ตาราง 6 (ต่อ)

ชนิดกีฬา	ลำดับของ เหตุผลเชิงจริยธรรม ทั้ง 6 ด้าน	เพศ				t
		ชาย		หญิง		
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
หมากกระดาน	1. ความรับผิดชอบ	14.35	3.13	15.40	2.37	-1.172
	2. ความมีระเบียบวินัย	16.60	3.50	17.95	2.06	-1.741
	3. ความซื่อสัตย์	19.75	4.24	22.90	2.67	-2.79*
	4. ความสามัคคี	11.10	2.69	12.20	1.98	-1.54
	5. ความอดทน	14.15	2.92	13.65	2.90	0.52
	6. ความยุติธรรม	16.55	3.97	19.55	2.91	-2.61
ว่ายน้ำ	1. ความรับผิดชอบ	14.26	3.49	14.52	3.51	-0.32
	2. ความมีระเบียบวินัย	16.12	3.08	16.32	3.06	-0.35
	3. ความซื่อสัตย์	20.14	5.54	19.38	3.86	0.78
	4. ความสามัคคี	11.86	2.53	12.00	2.46	-0.27
	5. ความอดทน	14.46	2.79	14.82	3.22	-0.67
	6. ความยุติธรรม	17.54	3.76	18.11	3.58	-0.81
กรีฑา	1. ความรับผิดชอบ	14.33	3.01	14.51	3.30	0.76
	2. ความมีระเบียบวินัย	16.34	3.17	15.84	3.18	1.15
	3. ความซื่อสัตย์	19.82	4.65	20.89	4.69	-1.44
	4. ความสามัคคี	12.06	2.91	12.09	2.36	-0.05
	5. ความอดทน	14.88	3.09	15.25	2.87	-0.76
	6. ความยุติธรรม	19.29	16.43	17.86	3.21	0.76
เปตอง	1. ความรับผิดชอบ	14.64	3.26	14.88	2.08	-0.30
	2. ความมีระเบียบวินัย	17.20	2.16	16.04	2.28	1.68
	3. ความซื่อสัตย์	21.36	2.84	22.68	3.52	-1.55
	4. ความสามัคคี	12.32	3.37	11.60	2.34	0.76
	5. ความอดทน	14.24	3.62	15.04	2.03	-0.93
	6. ความยุติธรรม	17.48	3.20	19.80	2.84	-3.94*

ตาราง 6 (ต่อ)

ชนิดกีฬา	ลำดับของ เหตุผลเชิงจริยธรรม ทั้ง 6 ด้าน	เพศ				t
		ชาย		หญิง		
		\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	
เทเบิลเทนนิส	1. ความรับผิดชอบ	12.65	2.88	15.25	3.46	-2.37*
	2. ความมีระเบียบวินัย	15.80	3.70	16.60	3.33	-0.94
	3. ความซื่อสัตย์	18.30	4.86	22.25	4.24	-2.73*
	4. ความสามัคคี	12.00	1.94	12.50	2.81	-0.66
	5. ความอดสาหัส	13.55	3.45	14.60	2.87	-0.95
	6. ความยุติธรรม	17.45	3.88	17.45	5.45	0.00

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 , t = 2.07

จากตาราง 6 แสดงว่า เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความยุติธรรม ของนักกีฬานักเรียนระดับมัธยมศึกษาของกลุ่มโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาส่วนกลางกลุ่มที่ 7 นักกีฬาบาสเกตบอลชาย กับนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักกีฬาบาสเกตบอลชายมีค่าเฉลี่ยสูงกว่า ส่วนคู่อื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ ของนักกีฬานักเรียนระดับมัธยมศึกษาของกลุ่มโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาส่วนกลางกลุ่มที่ 7 นักกีฬาหมากระดานชาย กับนักกีฬาหมากระดานหญิง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักกีฬาหมากระดานหญิงมีค่าเฉลี่ยสูงกว่า ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความยุติธรรม ของนักกีฬานักเรียนระดับมัธยมศึกษาของกลุ่มโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาส่วนกลางกลุ่มที่ 7 นักกีฬาเปตองชาย กับนักกีฬาเปตองหญิง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักกีฬาเปตองหญิงมีค่าเฉลี่ยสูงกว่า ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ ด้านความซื่อสัตย์ ของนักกีฬานักเรียนระดับมัธยมศึกษาของกลุ่มโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาส่วนกลางกลุ่มที่ 7 นักกีฬาเทเบิลเทนนิสชาย กับนักกีฬาเทเบิลเทนนิสหญิง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักกีฬาเทเบิลเทนนิสหญิงมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าทั้งสองด้าน ส่วนคู่อื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

เหตุผลเชิงจริยธรรมทุกด้าน ของนักกีฬานักเรียนเพศชายกับเพศหญิง ระดับมัธยมศึกษาของ
กลุ่มโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาส่วนกลางกลุ่มที่ 7 ที่เป็นนักกีฬาโอลิมปิก นักกีฬาแบดมินตัน
นักกีฬาว่ายน้ำและนักกีฬากรีฑาไม่แตกต่างกันตามเพศที่ระดับ .05 ทุกด้าน

ตารางที่ 7 แสดงค่าเฉลี่ยเหตุผลเชิงจริยธรรมของนักกีฬานักเรียนระดับมัธยมศึกษา ของกลุ่ม
โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาส่วนกลาง กลุ่มที่ 7 แยกตามเพศและชนิดกีฬาเรียงตามลำดับของ
ค่าเฉลี่ยแต่ละด้าน

จำนวน	60 คน	25 คน	50 คน	40 คน	20 คน	50 คน	75 คน	20 คน	
A	ล่ำ	วอลเลย์	เปตอง	บาสเกต	แบดมิน	หมาก	ว่ายน้ำ	กรีฑา	เทเบิล
ค้ำ	บอล		บอล	ตัน	กระดาน				เทนนิส
	1	ซื่อสัตย์	ซื่อสัตย์	ซื่อสัตย์	ซื่อสัตย์	ซื่อสัตย์	ซื่อสัตย์	ซื่อสัตย์	ซื่อสัตย์
		20.30	21.36	19.60	18.97	19.75	20.14	19.82	18.30
	2	ยุติธรรม	ยุติธรรม	ยุติธรรม	ยุติธรรม	มีวินัย	ยุติธรรม	ยุติธรรม	ยุติธรรม
		17.71	17.48	17.76	17.85	16.60	17.15	19.29	17.45
เพศ	3	มีวินัย	รับผิดชอบ	มีวินัย	มีวินัย	ยุติธรรม	มีวินัย	มีวินัย	มีวินัย
ชาย		16.15	14.64	15.92	15.62	16.55	16.12	16.34	15.80
	4	รับผิดชอบ	มีวินัย	อุตสาหกรรม	รับผิดชอบ	รับผิดชอบ	อุตสาหกรรม	อุตสาหกรรม	อุตสาหกรรม
		14.81	17.20	14.20	14.15	14.35	14.40	14.88	13.55
	5	อุตสาหกรรม	อุตสาหกรรม	รับผิดชอบ	อุตสาหกรรม	อุตสาหกรรม	รับผิดชอบ	รับผิดชอบ	รับผิดชอบ
		13.76	14.74	14.10	14.02	14.15	14.26	14.33	14.65
	6	สามัคคี	สามัคคี	สามัคคี	สามัคคี	สามัคคี	สามัคคี	สามัคคี	สามัคคี
		11.78	12.32	11.70	11.17	11.10	11.86	12.06	12.00
	1	ซื่อสัตย์	ซื่อสัตย์	ซื่อสัตย์	ซื่อสัตย์	ซื่อสัตย์	ซื่อสัตย์	ซื่อสัตย์	ซื่อสัตย์
		21.38	22.68	20.60	20.90	22.90	19.38	20.89	22.25
	2	ยุติธรรม	ยุติธรรม	มีวินัย	ยุติธรรม	ยุติธรรม	ยุติธรรม	ยุติธรรม	ยุติธรรม
		18.38	19.80	15.80	17.52	19.55	18.11	17.86	17.45
เพศ	3	มีวินัย	มีวินัย	อุตสาหกรรม	มีวินัย	มีวินัย	มีวินัย	มีวินัย	มีวินัย
หญิง		17.68	16.04	14.56	15.55	17.95	16.32	15.74	16.60
	4	อุตสาหกรรม	อุตสาหกรรม	รับผิดชอบ	อุตสาหกรรม	รับผิดชอบ	อุตสาหกรรม	อุตสาหกรรม	รับผิดชอบ
		14.66	15.04	14.02	13.82	15.40	14.82	15.25	15.25
	5	รับผิดชอบ	รับผิดชอบ	ยุติธรรม	รับผิดชอบ	อุตสาหกรรม	รับผิดชอบ	รับผิดชอบ	อุตสาหกรรม
		14.15	14.88	13.40	13.82	13.65	14.52	14.51	14.60
	6	สามัคคี	สามัคคี	สามัคคี	สามัคคี	สามัคคี	สามัคคี	สามัคคี	สามัคคี
		12.65	11.60	12.04	11.76	12.20	12.00	12.09	12.50

จากตารางที่ 7 แสดงว่า เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักกีฬานักเรียนระดับมัธยมศึกษาของกลุ่มโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาส่วนกลางกลุ่มที่ 7 แยกตามเพศและชนิดกีฬาเรียงตามลำดับของค่าเฉลี่ยแต่ละด้าน ทั้งเพศชายและเพศหญิง ทุกชนิดกีฬามีค่าเฉลี่ยสูงสุดเหมือนกันในด้านความซื่อสัตย์ และทุกชนิดกีฬามีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเหมือนกันในด้านความสามัคคี ส่วนด้านอื่น ๆ มีระดับค่าเฉลี่ยไม่เหมือนกัน

ในเพศชายนักกีฬาบาสเกตบอล นักกีฬาว่ายน้ำ นักกีฬากรีฑา และนักกีฬาเทเบิลเทนนิสมีค่าเฉลี่ยเหตุผลเชิงจริยธรรมในแต่ละด้านเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยเหมือนกันคือด้านความซื่อสัตย์ ด้านความยุติธรรม ด้านความมีระเบียบวินัย ด้านความอดสาหะ ด้านความรับผิดชอบ และด้านความสามัคคี

ในนักกีฬาวอลเลย์บอล และนักกีฬาแบดมินตันมีค่าเฉลี่ยเหตุผลเชิงจริยธรรมในแต่ละด้านเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยเหมือนกันคือด้านความซื่อสัตย์ ด้านความยุติธรรม ด้านความมีระเบียบวินัย ด้านความรับผิดชอบ ด้านความอดสาหะ และด้านความสามัคคี

ส่วนนักกีฬาเปตองและนักกีฬาหมากระดาน มีค่าเฉลี่ยเหตุผลเชิงจริยธรรมในแต่ละด้านเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยไม่เหมือนกันและไม่เหมือนกันในเพศหญิง

ในเพศหญิงนักกีฬาวอลเลย์บอล นักกีฬาเปตอง นักกีฬาแบดมินตัน และนักกีฬาว่ายน้ำ มีค่าเฉลี่ยเหตุผลเชิงจริยธรรมในแต่ละด้านเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยเหมือนกันคือ ด้านความซื่อสัตย์ ด้านความยุติธรรม ด้านความมีระเบียบวินัย ด้านความอดสาหะ ด้านความรับผิดชอบ และด้านความสามัคคี

ในนักกีฬาหมากระดาน และนักกีฬาเทเบิลเทนนิสมีค่าเฉลี่ยเหตุผลเชิงจริยธรรมในแต่ละด้านเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยเหมือนกันคือด้านความซื่อสัตย์ ด้านความยุติธรรม ด้านความมีระเบียบวินัย ด้านความรับผิดชอบ ด้านความอดสาหะ และด้านความสามัคคี

ส่วนนักกีฬาบาสเกตบอลและนักกีฬากรีฑา มีค่าเฉลี่ยเหตุผลเชิงจริยธรรมในแต่ละด้านเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อยไม่เหมือนกันและไม่เหมือนกันในเพศชาย

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อทราบเหตุผลเชิงจริยธรรมของนักกีฬานักเรียน ระดับมัธยมศึกษาของกลุ่มโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ส่วนกลางกลุ่มที่ 7
2. เพื่อเปรียบเทียบเหตุผลเชิงจริยธรรมของนักกีฬานักเรียน ระดับมัธยมศึกษาของกลุ่มโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ส่วนกลางกลุ่มที่ 7

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักกีฬานักเรียนระดับมัธยมศึกษาของกลุ่มโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาส่วนกลางกลุ่มที่ 7 ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬานานูรีเกมส์ ครั้งที่ 1 ระหว่างวันที่ 30 กรกฎาคม 2540 ถึง 14 สิงหาคม 2540 ณ สนามกีฬาโรงเรียนในกลุ่มที่ 7 และสนามกีฬาศูนย์เยาวชนเฉลิมพระเกียรติ บางมด จำนวน 15 โรงเรียน 8 ชนิดกีฬา เป็นชายจำนวน 706 คน หญิงจำนวน 734 คน รวมทั้งสิ้น 1440 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักกีฬานักเรียนระดับมัธยมศึกษาของกลุ่มโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาส่วนกลางกลุ่มที่ 7 ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬานานูรีเกมส์ ครั้งที่ 1 โดยคัดเลือกโรงเรียนที่ส่งนักกีฬาเข้าแข่งขันครบทุกชนิดกีฬา จำนวน 5 โรงเรียน 8 ชนิดกีฬา เป็นชายจำนวน 340 คน หญิงจำนวน 340 คน รวมทั้งสิ้น 680 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็นแบบสอบถามเหตุผลเชิงจริยธรรม ซึ่งมีลักษณะแบบเทคนิคการฉายออก (Projective Techniques) โดยมีคำถามเป็นสถานการณ์เร่งเร้าที่มีความหมายแก่ผู้ตอบ ซึ่งจะสะท้อนความคิดเห็นของผู้ตอบออกมาในแต่ละคำถามจะมีคำตอบ 1 ตัวเลือก แต่ละตัวเลือกจะแสดงถึงระดับจริยธรรมชั้นต่าง ๆ ตามทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของ โคลเบอร์ก์ ตั้งแต่ชั้นที่ 1 ถึงชั้นที่ 6

การแปลงลักษณะด้านคุณภาพของจริยธรรมให้เป็นระดับคะแนนเพื่อหาค่าเฉลี่ยดังต่อไปนี้

ตัวเลือกชั้นที่ 1 เทียบได้กับ 1 คะแนน

ตัวเลือกชั้นที่ 2 เทียบได้กับ 2 คะแนน

ตัวเลือกชั้นที่ 3 เทียบได้กับ 3 คะแนน

ตัวเลือกชั้นที่ 4 เทียบได้กับ 4 คะแนน

ตัวเลือกชั้นที่ 5 เทียบได้กับ 5 คะแนน

ตัวเลือกชั้นที่ 6 เทียบได้กับ 6 คะแนน

ซึ่งในที่นี้ใช้แบบทดสอบของ นางสาวทুমเวลา ดวงประเสริฐ ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.95

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient)
2. หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของสถานการณ์ต่าง ๆ

ในแต่ละด้านของเหตุผลเชิงจริยธรรม

3. ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเหตุผลเชิงจริยธรรม ของแต่ละคู่ของตัวแปรชนิดของกีฬา และเพศ โดยใช้สถิติที (t - test Independent)
4. ทดสอบนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. ความถี่ของเหตุผลเชิงจริยธรรมรวมทุกด้าน ของนักกีฬานักเรียนระดับมัธยมศึกษาของกลุ่มโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาส่วนกลางกลุ่มที่ 7 เพศชาย ในชั้นที่ 6 มากที่สุด รองลงมาชั้นที่ 3 ชั้นที่ 5 ชั้นที่ 2 ชั้นที่ 4 และน้อยที่สุดชั้นที่ 1 เพศหญิง ในชั้นที่ 6 มากที่สุด รองลงมาชั้นที่ 5 ชั้นที่ 3 ชั้นที่ 2 ชั้นที่ 4 และน้อยที่สุดชั้นที่ 1 โดยค่าความถี่ในชั้นที่ 6 ของเพศหญิงมากกว่าเพศชาย และค่าความถี่ในชั้นที่ 1 ของเพศหญิงน้อยกว่าเพศชาย
2. เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ ของนักกีฬานักเรียนระดับมัธยมศึกษาของกลุ่มโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาส่วนกลางกลุ่มที่ 7 โดยรวมทุกชนิดกีฬาระหว่างเพศชายกับเพศหญิง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยของเพศหญิงสูงกว่าเพศชาย ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน
3. เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ ของนักกีฬานักเรียนระดับมัธยมศึกษาของกลุ่มโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาส่วนกลางกลุ่มที่ 7 นักกีฬาหมากรกระดานชาย กับนักกีฬาหมากรกระดานหญิง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักกีฬาหมากรกระดานหญิงมีค่าเฉลี่ยสูงกว่า ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน
4. เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความยุติธรรม ของนักกีฬานักเรียนระดับมัธยมศึกษาของกลุ่มโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาส่วนกลางกลุ่มที่ 7 นักกีฬาบาสเกตบอลชาย กับนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักกีฬาบาสเกตบอลชายมีค่าเฉลี่ยสูงกว่า และนักกีฬาเปตองชาย กับนักกีฬาเปตองหญิง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักกีฬาเปตองหญิงมีค่าเฉลี่ยสูงกว่า
5. เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ ด้านความรับผิดชอบ ของนักกีฬานักเรียนระดับมัธยมศึกษาของกลุ่มโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาส่วนกลางกลุ่มที่ 7 นักกีฬาเทเบิลเทนนิสชาย กับนักกีฬาเทเบิลเทนนิสหญิงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักกีฬาเทเบิลเทนนิสหญิงมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าทั้งสองด้าน ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน
6. เหตุผลเชิงจริยธรรมทุกด้าน ของนักกีฬานักเรียนเพศชายกับเพศหญิง ระดับมัธยมศึกษาของกลุ่มโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาส่วนกลางกลุ่มที่ 7 ที่เป็นนักกีฬาวอลเลย์บอล นักกีฬาเบดมินตัน นักกีฬาว่ายน้ำ และนักกีฬากรีฑาไม่แตกต่างกันตามเพศที่ระดับ .05 ทุกด้าน
7. เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักกีฬาทั้งเพศชายและเพศหญิง ทุกประเภทกีฬามีค่าเฉลี่ยสูงสุดเหมือนกันในด้านความซื่อสัตย์ และทุกประเภทกีฬามีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเหมือนกันในด้านความสามัคคี ส่วนด้านอื่น ๆ มีระดับค่าเฉลี่ยไม่เหมือนกัน

5 อภิปรายผล

1. ผลการเปรียบเทียบเหตุเชิงผลเชิงจริยธรรมรวมทุกด้านตามความถี่ในแต่ละชั้น โดยแยกตามเพศ ของนักกีฬานักเรียนระดับมัธยมศึกษาของกลุ่ม โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาส่วนกลางกลุ่มที่ 7 ในเพศชาย ชั้นที่ 6 มากที่สุด รองลงมาชั้นที่ 3 ชั้นที่ 5 ชั้นที่ 2 ชั้นที่ 4 และน้อยที่สุดชั้นที่ 1 ในเพศหญิง ชั้นที่ 6 มากที่สุด รองลงมาชั้นที่ 5 ชั้นที่ 3 ชั้นที่ 2 ชั้นที่ 4 และน้อยที่สุดชั้นที่ 1 โดยค่าความถี่ในชั้นที่ 6 ของเพศหญิงมากกว่าเพศชายและค่าความถี่ในชั้นที่ 1 ของเพศหญิงน้อยกว่าเพศชาย และยังพบว่าความถี่สูงสุด ต่ำสุดในแต่ละชั้นแต่ละด้านของเหตุผลเชิงจริยธรรมของเพศหญิงกับเพศชายโดยเพศหญิงมีค่าความถี่สูงสุดมากกว่าเพศชายทุกด้านและรวมทุกด้าน ยกเว้นด้านความสามัคคีเพศชายค่าความถี่สูงกว่า ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรม 6 ชั้น ของโคลเบอร์ก (Kohlberg, Lawrence 1976 : 73 - 85) ได้เขียนไว้ว่า เหตุผลเชิงจริยธรรม 6 ชั้นแบ่งออกเป็น 3 ระดับ .คือ 1.ระดับก่อนกฎเกณฑ์ อายุ 2 - 10ปี มีชั้นการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม 2 ชั้นคือ ชั้นที่ 1 หลักการหลบหลีกการถูกลงโทษ และชั้นที่ 2 หลักการแสวงหารางวัล 2. ระดับตามกฎเกณฑ์ อายุ 10 - 16 ปี มีชั้นการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม 2ชั้นคือ ชั้นที่ 3 หลักการทำตามผู้อื่นเห็นชอบ และชั้นที่ 4 หลักการทำตามหน้าที่ทางสังคม และ 3. ระดับเหนือกฎเกณฑ์ อายุ 16 ปีขึ้นไป มีชั้นการใช้เหตุเชิงผลเชิงจริยธรรม 2 ชั้นคือ ชั้นที่ 5 หลักการทำตามคำมั่นสัญญา และชั้นที่ 6 หลักการยึดอุดมคติสากล ซึ่งนักกีฬา นักเรียนระดับมัธยมศึกษาของกลุ่ม โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาส่วนกลางกลุ่มที่7 เพศชาย-เพศหญิงที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีช่วงอายุ 13-18 ปี ตามทฤษฎีแล้วในช่วงอายุนี้ควรจะมีพัฒนาการทางจริยธรรมในชั้นที่ 3, 4, 5, และชั้นที่ 6 ซึ่งผลการวิจัยพบว่าความถี่ในชั้นที่ 6 มากที่สุดทั้งในเพศชายและเพศหญิงแสดงว่ากลุ่มตัวอย่างน่าจะมีช่วงอายุ 16ปีขึ้นไปมากกว่าในช่วงอื่น ๆ ทำให้มีระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ในระดับเหนือเกณฑ์มากที่สุดด้วย ซึ่งสอดคล้องงานวิจัยของ เอก เกิดเต็ม ภูมิ และคนอื่นๆ (2529 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาระดับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง พบว่านักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง มีระดับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ในระดับ จริยธรรมเหนือกฎเกณฑ์ และกิตติพงษ์ อยู่พิทักษ์ (2533 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องบุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬาของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา พบว่านักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีบุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬาอยู่ในระดับสูง ปรีชา สายคำ (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษา ระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมสำหรับครูพลศึกษา 4 ลักษณะคือ ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ ความยุติธรรม และความเมตตาครูณาตัวแปรที่ศึกษาประกอบด้วย เพศ อายุ และประสบการณ์การทำงาน ครูพลศึกษา ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานประถมศึกษาจังหวัดนครปฐม พบว่าคะแนนเฉลี่ยของแต่ละคุณลักษณะทางจริยธรรมของครูพลศึกษา ด้านความรับผิดชอบ เพศหญิงกับเพศชายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยมากกว่า และยังสอดคล้องงานวิจัยของ สมิธ (Smith. 1978 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการประเมินค่าความมีน้ำใจนักกีฬาของผู้เป็นนักกีฬาและผู้ไม่ได้เป็นนัก

กีฬาในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย พบว่านักกีฬาหญิงมีระดับความมีน้ำใจนักกีฬาสูงกว่านักกีฬาชาย

2. ผลการเปรียบเทียบเหตุผลเชิงจริยธรรมแต่ละด้านในทุกชนิดกีฬา ของนักกีฬานักเรียนระดับมัธยมศึกษาของ กลุ่มโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาส่วนกลางกลุ่มที่ 7 โดยแยกตามเพศพบว่า เพศชายกับเพศหญิงมีเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยของเพศหญิงสูงกว่าเพศชายซึ่งสอดคล้องงานวิจัยของ สมิธ (Smith. 1978 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการประเมินค่าความมีน้ำใจนักกีฬาของผู้เป็นนักกีฬาและผู้ไม่ได้เป็นนักกีฬาในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย พบว่านักกีฬาหญิงมีระดับความมีน้ำใจนักกีฬาสูงกว่านักกีฬาชาย ทุ่ช่วงเวลา ดวงประเสริฐ(2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องเหตุผลเชิงจริยธรรมของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย และอุดมศึกษา พบว่านักกีฬาบาสเกตบอลหญิงทุกระดับให้ความสำคัญเป็นลำดับแรกคือเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ ส่วนเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านอื่นๆ ไม่แตกต่างกันซึ่งสอดคล้องงานวิจัยของ โคลเบอร์ค(Kohlberg. 1964 : บทคัดย่อ) พบว่าการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมมีความสัมพันธ์กับระดับอายุซึ่งช่วงอายุเดียวกันจะมีพัฒนาการระดับเดียวกัน แต่ โบรเวอร์(Brower. 1993: บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่องรูปแบบการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักกีฬาที่ได้รับการคัดเลือกระดับวิทยาลัย พบว่าความแตกต่างระหว่างเพศของนักกีฬาไม่มีผลต่อการศึกษารั้งนี้และงานวิจัยนี้ยังสนับสนุนในเรื่องการตัดสินใจทางจริยธรรมของเพศชายและเพศหญิงมีความคล้ายคลึงกัน

3. ผลการเปรียบเทียบเหตุผลเชิงจริยธรรมของนักกีฬานักเรียนระดับมัธยมศึกษาของ กลุ่มโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาส่วนกลางกลุ่มที่ 7 โดยแยกตามเพศและชนิดกีฬาพบว่า ด้านความยุติธรรมของนักกีฬาบาสเกตบอลชาย กับนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ด้านความซื่อสัตย์ของนักกีฬาหมากรุกกระดานชาย กับนักกีฬาหมากรุกกระดานหญิง ด้านความยุติธรรม ของนักกีฬาเปตองชาย กับนักกีฬาเปตองหญิง ด้านความรับผิดชอบของนักกีฬาเทเบิลเทนนิสชาย กับนักกีฬาเทเบิลเทนนิสหญิง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยของเพศหญิงสูงกว่าเพศชายทุกด้าน ซึ่งผลการวิจัยเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ว่าแตกต่างตามเพศและชนิดกีฬา สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปรีชา สายคำ (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาระดับเหตุผลเชิงจริยธรรมสำหรับครูพลศึกษา พบว่าคะแนนเฉลี่ยของแต่ละคุณลักษณะทางจริยธรรมของครูพลศึกษา ด้านความรับผิดชอบ เพศหญิงกับเพศชายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยมากกว่า และโพธิ์ทอง จิตอ่อนน้อม (2529 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมทางจริยธรรมของครูพลศึกษาในทัศนะของผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษาและนักเรียนในเขตการศึกษา 7 พบว่าครูพลศึกษากับกลุ่มครูวิทยาศาสตร์และครูสังคมมีพฤติกรรมทางจริยธรรมตามที่เป็นจริงแตกต่างกัน 8 ด้าน คือ ด้านความรับผิดชอบ ความมีเหตุผล ความกตัญญูถูกต้อง ความเป็นผู้รักษาระเบียบวินัย ความเสียสละ ความอดสาหัสและความเมตตากรุณา และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมิธ (Smith. 1978 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการประเมินค่าความมีน้ำใจนักกีฬาของ ผู้เป็นนัก

กีฬาและผู้ไม่ได้เป็นนักกีฬาในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย พบว่านักกีฬาหญิงมีระดับความมีน้ำใจนักกีฬาสูงกว่านักกีฬาชาย ส่วนเหตุผลเชิงจริยธรรมทุกด้าน ของเพศชายกับเพศหญิงที่เป็นนักกีฬาวอลเลย์บอล นักกีฬาแบดมินตัน นักกีฬาว่ายน้ำและนักกีฬากรีฑาไม่แตกต่างกันตามเพศที่ระดับ .05 ทุกด้าน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะระดับอายุใกล้เคียงกันจึงมีพัฒนาการทางจริยธรรมไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของโคลเบอร์ก (Kohlberg, 1964 : บทคัดย่อ) พบว่าการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมมีความสัมพันธ์กับระดับอายุ ซึ่งช่วงอายุเดียวกันจะมีพัฒนาการทางจริยธรรมใกล้เคียงกัน มาร์ต คำชะอม (2524 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องระดับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์สงขลาพบว่านักศึกษาเพศชายและเพศหญิงมีพัฒนาการทางจริยธรรมไม่แตกต่างกัน และงานวิจัยของ สุภัทรา เอื้อวงศ์ (2525 : 57 – 62) ได้ศึกษาการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาศึกษาพยาบาลในสถาบันพยาบาลสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยพบว่านักศึกษาที่มีระดับชั้นที่แตกต่างกัน มีการพัฒนาการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมไม่แตกต่างกัน

4. ผลการเปรียบเทียบเหตุผลเชิงจริยธรรมเรียงตามลำดับของค่าเฉลี่ยแต่ละด้าน ของนักกีฬานักเรียนระดับมัธยมศึกษาของกลุ่มโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาส่วนกลางกลุ่มที่ 7 แยกตามเพศและชนิดกีฬาพบว่า ทั้งเพศชายและเพศหญิง ทุกชนิดกีฬามีค่าเฉลี่ยสูงสุดเหมือนกันในด้านความซื่อสัตย์ และทุกชนิดกีฬามีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเหมือนกันในด้านความสามัคคี จากผลการวิจัยนี้ไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่เชื่อว่าเหตุผลเชิงจริยธรรมแตกต่างกันตามเพศนั้น อาจจะเป็นเพราะช่วงอายุใกล้เคียงกัน และศึกษาในโรงเรียนที่มีพื้นที่ใกล้เคียงกันรวมไปถึงลักษณะทางสังคมภายใน โรงเรียนของกลุ่มตัวอย่างใกล้เคียงกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของโบรวอร์(Brower, 1993: บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่องรูปแบบการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักกีฬาที่ได้รับการคัดเลือกระดับวิทยาลัย พบว่าความแตกต่างระหว่างเพศของนักกีฬาไม่มีผลต่อการศึกษารั้งนี้และงานวิจัยนี้ยังสนับสนุนในเรื่องการตัดสินใจทางจริยธรรมของเพศชายและเพศหญิงมีความคล้ายคลึงกัน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของทู่เวลา ดวงประเสริฐ(2540: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องเหตุผลเชิงจริยธรรมของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงพบว่านักกีฬาบาสเกตบอลหญิงให้ความสำคัญเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ เป็นลำดับแรก ส่วนเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัย ความอดุสาหะ ความยุติธรรม มีระดับค่าเฉลี่ยไม่เหมือนกันในเพศชายกับเพศหญิง และในแต่ละชนิดกีฬา ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานการวิจัยที่เชื่อว่าเหตุผลเชิงจริยธรรมแตกต่างกันตามเพศและชนิดกีฬา ตรงกับงานวิจัยของ สมิธ (Smith, 1978 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการประเมินค่าความมีน้ำใจนักกีฬาของผู้เป็นนักกีฬา และผู้ไม่ได้เป็นนักกีฬาในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย พบว่า นักกีฬาหญิงมีระดับความมีน้ำใจนักกีฬาสูงกว่านักกีฬาชาย และผู้หญิงที่ไม่ได้เป็นนักกีฬามีระดับความมีน้ำใจนักกีฬาสูงกว่าผู้ชายที่ไม่ได้เป็นนักกีฬา

ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาครั้งคว่า

1. ควรศึกษาเหตุผลเชิงจริยธรรมของนักกีฬาประเภททีมและประเภทบุคคล
2. ควรศึกษาเปรียบเทียบเหตุผลเชิงจริยธรรมของนักกีฬาประเภทต่าง ๆ ระหว่างนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิง
3. ควรสร้างเกณฑ์ปกติเหตุผลเชิงจริยธรรมของนักกีฬานิตต่าง ๆ ในแต่ละเพศ และระดับการศึกษา

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กิตติพงษ์ อยู่พิทักษ์. บุคลิกภาพความมีน้ำใจของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา. ปรินูญานิพนธ์ กศ. ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.
- กนกวลี เอ่งฉ้วน. การสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬา. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.
- ก่อ สวัสดิ์พานิช. “จริยธรรมในสังคมไทย,” รายงานการสัมมนาจริยธรรมในสังคมปัจจุบัน คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. กรุงเทพฯ : สำนักนายกรัฐมนตรี, 2512.
- จรงค์ เขี้ยวแก้ว. ลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยมุสลิมในโครงการกีฬา เพื่อบูรณาการทางสังคมในจังหวัดชายแดนภาคใต้. ปรินูญานิพนธ์ กศ. ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.
- ชาญชัย อินทรประวัตติ. การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการปลูกฝังจริยธรรมของนิสิต คณะศึกษาศาสตร์. สงขลา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535.
- คณัย จารุประสิทธิ์. การศึกษาทัศนคติเชิงจริยธรรมของนักศึกษาวิชาเอกพลศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยพลศึกษาภาคใต้. ปรินูญานิพนธ์ กศ. ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.
- ดวงเดือน พันธมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจฉิม. จริยธรรมของเยาวชนไทย. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520. อัดสำเนา.
- ดวงเดือน พันธมนาวิน. การพัฒนาจริยธรรม. สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2522. อัดสำเนา.
- _____ . จิตวิทยาจริยธรรมและจิตวิทยาภาษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2524.
- ทิพวรรณ ลิ้มสุขนิรันดร์. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียน. ปรินูญานิพนธ์ กศ. ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535. อัดสำเนา.
- ห่มเวลา ดวงประเสริฐ. เหตุผลเชิงจริยธรรมมาของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมัธยมศึกษาตอนปลายและอุดมศึกษา. ปรินูญานิพนธ์ กศ. ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2540. อัดสำเนา.
- น้อย พงษ์สนธิ. จริยศาสตร์ ปรัชญาว่าด้วยจริยธรรม. เชียงใหม่ : โรงพิมพ์สวนปรุง, 2520.
- บัญชากร แก้วส่อง. การเปรียบเทียบพัฒนาการทางจริยธรรมของเด็กวัยรุ่นในสังคมเมือง และชนบทที่มีต่อการเลี้ยงดูและแบบการคิดที่แตกต่างกัน. ปรินูญานิพนธ์ กศ. ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2522. อัดสำเนา.

- ประชุมสุข อาชาวำรุง และคนอื่น ๆ . การตรวจสอบเชิงจิตวิทยา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2519.
- ปรีชา สายคำ. การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงาน การประถมศึกษาจังหวัดนครปฐม. ปรินูญานิพนธ์ กศ. ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2540. อัดสำเนา.
- พงษ์พันธ์ สุนทรสถิต. เกณฑ์ปกติทางพฤติกรรมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาในภาคใต้. ปรินูญานิพนธ์ กศ. ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528. อัดสำเนา.
- พนัส หันนาคินทร์. “การสร้างจริยธรรมให้แก่นักเรียน,” แนวทางการพัฒนาจริยธรรมไทย. เอกสาร การประชุมทางวิชาการเกี่ยวกับจริยธรรมไทย, พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก, 2520.
- โพธิ์ทอง จิตอ่อนน้อม. พฤติกรรมทางจริยธรรมของครูพลศึกษาในทัศนะของผู้บริหารโรงเรียน มัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 7. ปรินูญานิพนธ์ กศ. ม. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก, 2529. อัดสำเนา
- มารุต คำชะเอม. ระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยครูสงขลา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524. อัดสำเนา.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. “การเล่นกีฬาเพื่ออุดมคติของการเล่นกีฬา,” วารสารสุขศึกษา พลศึกษา และสันทนาการ. 1 – 4 : 35 ; มกราคม – ตุลาคม 2520.
- วินัย ณรงค์ฤทธิ์. เหตุผลเชิงจริยธรรมและทัศนคติของนักเรียนต่ออาชีพต่าง ๆ. ปรินูญานิพนธ์ กศ. ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อัดสำเนา.
- วิรัช จาบถนอม. เปรียบเทียบการศึกษาเหตุผลตามหลักตรรกศาสตร์และการคิดหาเหตุผลของจริย ธรรมของนักเรียนระดับอายุ 13 และ 15 ปี ในกรุงเทพมหานครและชนบท. ปรินูญานิพนธ์ กศ. ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520. อัดสำเนา.
- วิวัฒน์ อัสวานิชย์ . ความสัมพันธ์ระหว่างวินัยในตนเองกับความซื่อสัตย์ของเด็กไทย. ปรินูญา นิพนธ์ กศ. ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2523. อัดสำเนา.
- สมเชื้อ วงศ์पालามานนท์. การศึกษาค่านิยมจริยธรรมของอาจารย์และนักศึกษาในสถาบันการศึกษา ครุที่ตั้งอยู่ในเขตซึ่งประชาชนส่วนใหญ่เป็นชายไทยมุสลิม. ปรินูญานิพนธ์ กศ. ม. สงขลา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2526. อัดสำเนา.
- สุภัทรา เอื้อวงศ์. การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาพยาบาลในสถาบันพยาบาลสังกัดทบวง มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525. อัดสำเนา.

- สาริโรช บัวศรี. “จริยธรรมในสังคมไทย,” รายงานสัมมนาจริยธรรมในสังคมไทยปัจจุบัน. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานนายกรัฐมนตรี, 2522.
- สืบสาย บุญวีรบุตร. “จิตวิทยาการศึกษา,” เอกสารประกอบการบรรยาย. วิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดชลบุรี, 2526.
- สุเชษฐ์ มาห์หมัด. อิทธิพลของการเป็นแบบอย่างต่อการพัฒนาจริยธรรมของเยาวชน. ปรินญานิพนธ์ กศ. ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2519. อัดสำเนา.
- สุเทพ ชูสิมา. ความคิดเห็นของนักศึกษา ครูพลศึกษา และบุคคลทั่วไปเกี่ยวกับคุณธรรมที่เกิดจากการกีฬา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526. อัดสำเนา.
- องค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. สรุปรายงานการประชุมเรื่องการพัฒนาจริยธรรมกีฬา. กรุงเทพฯ : องค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย, 2526.
- อำนาจ ทะพิงค์แก และชยันต์ วรรณะภูติ. “ปัญหาจริยธรรมในสังคมไทยในทัศนะของนักศึกษา,” รายงานการสัมมนาจริยธรรมในสังคมไทยปัจจุบัน. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานนายกรัฐมนตรี, 2522.
- เอก เกิดเต็มภูมิ และคนอื่น ๆ . การศึกษาระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง. อ่างทอง : วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง, 2529. อัดสำเนา.
- Brower, Susan M. “An Assessment of The Moral Reasoning Patterns of Selected Collegiate Athletes,” Dissertation Abstracts International. 53(07) : 2261 – A ; January, 1993.
- King, Valerie Sue. “High School Soccer Coaches as Socializing Agents of Moral Order (Coaches),” Dissertation Abstracts International. 21 (12) : 4061 – A ; June, 1991.
- Kohlberg, Lawrence. “Sex Difference in Morality,” Sex Role Development. New York : Social Science Research Council, 1964.
- _____. “Moral Stage and Moralization : The Cognitive Development Approach,” Moral Development and Behavior. By Thomas Lickona. New York : Holt Rinchart and Wiston, 1976.
- Smith, Essec Dell. “Sportsmanship Evaluation of Athletes and Non Athletes in Junior and Senior High Schools,” Dissertation Abstracts International. 38 : 4028 – A ; January, 1978.
- Stoll, Sharon – Kay and Jennifer M. Beller. “The Effect of a Longitudinal Teaching Methodology and Classroom Environment on Both Cognitive and Behavioral Moral Developments,” In Paper Presented at The Annual Meeting of The American Alliance for Health, Physical Education, Recreation and Dance. Washington D.C. : 24 – 28 ; March, 1993.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามเหตุผลเชิงจริยธรรมของทຸ່มเวลา ดวงประเสริฐ

แบบสอบถาม

ตอนที่ 1 ข้อมูลบางประการเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย / ลงใน () ที่ตรงกับสถานภาพของนักศึกษา

1. เพศ.....
2. ระดับการศึกษา () มัธยมศึกษาตอนต้น
() มัธยมศึกษาตอนปลาย
3. สถานศึกษา.....
4. ชนิดกีฬา.....

ตอนที่ 2 คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

คำแนะนำในการตอบ

ก. คำถามนี้เป็นเรื่องสั้น ๆ ของบุคคลต่าง ๆ ในการเลือกกระทำอย่างไร อย่างหนึ่งให้ท่านอ่านซ้ำ ๆ และคิดถึงเหตุผล ว่าถ้าท่านเป็นบุคคลเหล่านั้น ท่านกระทำเช่นนี้เพราะเหตุใด

ข. เมื่อท่านได้เหตุผลแล้วจึงอ่านตัวเลือกที่มีให้เลือก 6 ตัวเลือก สำหรับแต่ละเรื่องตัวเลือกใดตรงกับเหตุผลที่ท่านคิดไว้ล่วงหน้ามากที่สุดก็ให้ทำเครื่องหมาย X ทับตัวอักษรหน้าตัวเลือกนั้น

ค. ในการตอบคำถามแต่ละข้อให้เลือกตอบได้ เพียงคำตอบเดียว

ง. โปรดตอบคำถามให้ครบทุกข้อ ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการวิจัย

1. อาจารย์มาลีได้มอบหมายให้กนกกรกับเพื่อน ๆ เป็นตัวแทนของมหาวิทยาลัยทำอุปกรณ์การสอนเพื่อส่งเข้าประกวด เมื่อถึงกำหนดนัดทำงาน ปรากฏว่าเพื่อน ๆ ไม่มาตามที่ได้นัดกันไว้ กนกกรจึงได้ทำอุปกรณ์การสอนเพียงคนเดียวจนสำเร็จเรียบร้อยทันตามเวลา ถ้าท่านเป็นกนกกร ท่านมีเหตุผลอย่างไรจึงยอมทำงานนี้เพียงคนเดียว
 - ก. ต้องการคะแนนจากผลงานที่ตนทำเสร็จ
 - ข. งานใดที่ได้รับมอบหมายจะต้องทำให้สำเร็จทุกครั้ง
 - ค. กลัวอาจารย์จะตัดคะแนนถ้าทำงานไม่สำเร็จตามกำหนด
 - ง. อาจารย์และเพื่อน ๆ จะได้ยกย่องว่าเป็นคนที่ไว้ใจได้ด้านเรื่องการทำงาน
 - จ. ได้สัญญากับอาจารย์ไว้ว่าจะทำงานชิ้นนี้ให้สำเร็จไม่ว่าจะมีอุปสรรคใด ๆ ก็ตาม
 - ฉ. หากทุกคนมุ่งมั่นกระทำหน้าที่ของตนให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี สังคมย่อมเจริญก้าวหน้า

2. ครูฉิมมีโครงการจะไปทัศนศึกษากับเพื่อนร่วมชั้นในวันหยุดสัปดาห์หน้า และต้องการเงิน 200 บาท เพื่อเป็นค่าใช้จ่าย ขณะที่ครูฉิมเดินชื้อกับข้าวอยู่ในตลาด บังเอิญครูฉิมเห็นชายคนหนึ่งทำเงิน 150 บาท ตกจากกระเป๋าของเขาโดยไม่รู้สีกตัว ครูฉิมจึงเดินเข้าไปเก็บเงินนั้นแล้วนำตามไปคืนให้ หากท่านเป็นครูฉิม ท่านมีเหตุผลอย่างไรในการทำเช่นนั้น
 - ก. เพื่อนคนอื่นเก็บของได้เขาคืนเจ้าของเสมอ
 - ข. หากเอาเงินของเขาไป จะทำให้เขาเดือดร้อน
 - ค. เป็นหน้าที่ของพลเมืองดี เก็บของได้ควรคืนเจ้าของ
 - ง. การเอาของผู้อื่นเป็นสิ่งที่ไม่ควรทำ
 - จ. หากมีคนอื่นเห็นเราเก็บเงินแล้วบอกเจ้าของเราจะถูกทำร้าย
 - ฉ. หากนำเงินไปคืน เขาจะต้องเห็นว่าเราเป็นเด็กดีอาจให้เงินเราบ้าง

3. ยูพาและเพื่อน ๆ ลงจากรถเมล์ป้ายตรงข้ามประตูโรงเรียน ห่างจากทางม้าลาย 50 เมตร เพื่อน ๆ ของยูพาเดินข้ามถนนทันทีที่ลงจากรถ ส่วนยูพาเดินไปข้ามถนนตรงทางม้าลาย ถ้าท่านเป็นยูพา ท่านมีเหตุผลอย่างไรจึงปฏิบัติเช่นนั้น
 - ก. กลัวถูกตำรวจจับที่ไม่ปฏิบัติตามกฎจราจร
 - ข. ต้องการทำให้ถูกต้องเพื่อบุคคลอื่นจะได้ยึดเป็นแบบอย่าง
 - ค. เป็นการน่าละอายใจถ้าหากข้ามถนนตามความสะดวกของตนเองฝ่ายเดียว
 - ง. อยากให้ผู้พบเห็นชมนักเรียนที่ดีปฏิบัติตามกฎจราจร
 - จ. เป็นหน้าที่ของผู้ใช้ถนนทุกคนที่จะต้องปฏิบัติตามที่สังคมกำหนดไว้
 - ฉ. ความสะดวกของคนส่วนใหญ่ย่อมสำคัญกว่าความสะดวกของคนเพียงคนเดียว

4. อาลีต้องการเป็นนักกีฬาบาสเกตบอลมาก ถึงแม้จะไม่ถูกคัดเลือกให้เป็นนักกีฬาบาสเกตบอลของโรงเรียน แต่ก็พยายามฝึกซ้อมอย่างหนักไม่ยอมเลิกล้มความตั้งใจ หากท่านเป็นอาลีทำไมท่านจึงไม่เลิกล้มการฝึกซ้อมกีฬาบาสเกตบอล
- จะประสบความสำเร็จได้ต้องมีความพยายามเสียก่อน
 - จะเป็นนักกีฬาที่ดีได้ต้องขยันฝึกซ้อมเป็นประจำ
 - ต้องขยันฝึกซ้อมเพื่อจะได้เก่งกว่านักกีฬาคนอื่น ๆ
 - เมื่อฝึกฝนมากขึ้น คงได้รับชัยชนะในการคัดเลือกครั้งต่อไป
 - ตั้งใจไว้ว่าถึงไม่ได้ในคราวนี้ก็ต้องพยายามฝึกซ้อมไปเรื่อย ๆ
 - หากเลิกฝึกซ้อมพอจะลงโทษ และกลัวเพื่อนดูถูกว่าไม่มีฝีมือ
5. สมถวิลเป็นกรรมการตรวจสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง จากการตรวจสอบพบว่าสมศรีเป็นน้องของตนได้คะแนนน้อยกว่า กำจาย 2 คะแนน และกำจายสอบได้เป็นลำดับสุดท้ายของวิชาคณิตศาสตร์ ถ้าหากสมถวิลเพิ่มคะแนนให้สมศรี 3 คะแนน ข้อสอบอัตนัยบางข้อ สมศรีก็จะเป็นผู้ที่สอบได้ แต่สมถวิลก็ไม่เพิ่มคะแนนให้สมศรี ถ้าท่านเป็นสมถวิล ท่านมีเหตุอย่างไรจึงทำเช่นนั้น
- หากถูกจับได้ต้องถูกลงโทษทางวินัย
 - ความเป็นธรรมในสังคมควรรักษาไว้เหนือสิ่งอื่นใด
 - เพื่อนอาจารย์และนักศึกษาต่างก็พอใจคนที่มีความยุติธรรม
 - กรรมการตรวจทานคะแนนคงชมเชยว่าเป็นผู้มีความเที่ยงตรงและยุติธรรม
 - ละอายใจตนเองถ้าหากไม่สามารถให้ความเป็นธรรมแก่ผู้เข้าสอบทุกคน
 - กรรมการตรวจสอบข้อสอบต้องปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบโดยยึดหลักความเที่ยงตรง
6. นิยาเดินผ่านสวนสาธารณะเห็นโสภณาและเพื่อน ๆ กำลังเก็บดอกไม้กันโดยไม่สนใจป้ายประกาศ “ห้ามเก็บดอกไม้” ที่ปักอยู่ นิยาอยากได้ดอกไม้เพื่อเป็นของขวัญวันเกิดอาจารย์ แต่ก็ไม่ยอมเก็บดอกไม้ด้วย กลับตัดสินใจไปซื้อที่ตลาด หากท่านเป็นนิยา ทำไมท่านจึงทำเช่นนั้น
- ซื้อดอกไม้แปลก ๆ อาจารย์จะได้ชอบมากกว่าคนอื่น
 - ผู้ดูแลเขียนป้ายเตือนไว้แล้วไม่ควรฝ่าฝืน
 - ไม่กล้าเก็บดอกไม้เพราะกลัวถูกตำรวจจับไปปรับ
 - รู้สึกละอายใจที่ท่าของส่วนรวมเสียหาย
 - การเก็บดอกไม้ในสวนสาธารณะ เป็นการกระทำที่น่าตำหนิ
 - หากทุกคนเก็บดอกไม้ในสวนสาธารณะต่อไปจะไม่มีดอกไม้ให้ดูอีก

7. ในการแข่งขันวิ่งผลัด 4 คูณ 100 เมตร แต่ละทีมต้องวิ่งต่อ ๆ กัน คนละ 100 เมตร ในทีมของ บุปผา บุปผาต้องการวิ่งเป็นคนสุดท้ายเพื่อจะได้เป็นคนวิ่งเข้าเส้นชัย และได้เป็นตัวแทนทีมเป็น รับรางวัล แต่เพื่อน ๆ อีก 3 คน เห็นว่าบุปผาควรวิ่งเป็นคนแรก เพราะสตาร์ทได้เร็วกว่า บุปผาจึง ยอมทำตามความคิดของเพื่อน ถ้าท่านเป็นบุปผา ท่านมีเหตุผลอย่างไรจึงปฏิบัติเช่นนั้น
- ไม่อยากทะเลาะกับเพื่อน ๆ เคี้ยวเพื่อน ๆ จะรังแก
 - เพื่อน ๆ จะได้ลงความเห็นว่าเป็นคนดี ให้ความร่วมมือกับเพื่อน
 - ทำตามหน้าที่โดยทำตามความคิดเห็นส่วนรวม
 - ถึงไม่ได้ยืนเป็นคนแรก แต่ถ้าชนะก็ได้รางวัลเช่นกัน
 - ความสามัคคีและการรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ย่อมนำความสำเร็จมาสู่ส่วนรวม
 - ควรมีเหตุผล ไม่ควรคำนึงถึงความพอใจส่วนตัว ควรคำนึงถึงความคิดเห็นส่วนรวม
8. ในการสอบวัดผลประจำภาคเรียนที่ 1/2539 วิไลทำข้อสอบวิชาคณิต 101 ไม่ได้ รุ่งฤดีเพื่อน ร่วมชั้นมีความสงสารจึงแอบส่งกระดาษคำตอบให้ลอก แต่วิไลไม่ยอมรับและพยายามทำด้วยตนเอง ถ้าท่านเป็นวิไล ท่านมีเหตุผลอย่างไรที่ไม่ยอมรับกระดาษคำตอบของรุ่งฤดี
- ถึงทำข้อสอบไม่ได้แต่ยังมีความซื่อสัตย์
 - เพื่อนคนอื่น ๆ ต่างก็ทำข้อสอบด้วยตนเองทั้งสิ้น
 - ต้องการปฏิบัติตามระเบียบ
 - ถ้าอาจารย์ผู้กำกับการสอบเห็นคงถูกลงโทษฐานทุจริตในการสอบ
 - การลอกคำตอบของผู้อื่นเป็นการเสียดังศรีหุดความภูมิใจในตนเอง
 - รู้สึกละอายแก่ใจถ้าหากได้คะแนนมาจากการลอกของผู้อื่นโดยมิใช่ความสามารถของตน

9. ในการวิ่งแข่งขัน 100 เมตร ครูสันติเป็นกรรมการให้สัญญาณ ปรากฏว่าปรียาซึ่งเป็นศิษย์ของครูสันติออกสตาร์ทก่อนสัญญาณเล็กน้อย ถ้าปล่อยให้วิ่งต่อไปก็จะเป็นการได้เปรียบนักกีฬาคนอื่น ๆ และมีโอกาสชนะเลิศ แต่ครูสันติผู้เป็นกรรมการได้ให้เริ่มสตาร์ทใหม่ ถ้าท่านเป็นครูสันติ ท่านมีเหตุผลอย่างไรจึงทำเช่นนั้น
- เกรงถูกตำหนิจากประธานกรรมการตัดสิน
 - นักกีฬาทั้งหลายจะได้ชมว่าเป็นกรรมการที่ดี
 - กรรมการจะต้องยึดหลักถือปฏิบัติตามกติกาอย่างเคร่งครัด
 - เกรงว่าจะเสียคะแนนในการคัดเลือกกรรมการผู้ตัดสินยอดเยี่ยม
 - ความเป็นธรรมเป็นสิ่งที่ต้องสร้างให้เกิดขึ้นในทุกสังคม ทั้งนี้เพื่อความสุขของมวลมนุษย
 - เพราะเป็นหน้าที่ของกรรมการที่จะต้องให้ความยุติธรรมแก่นักกีฬาทุกคนเพื่อความเจริญของกิจการกีฬา
10. ปีทมาซ์บรรณชนหญิงคนหนึ่งศีรษะฟาดพื้นสลบในที่เปลี่ยวเวลากลางคืน ถ้าหากเธอขับรถหนีไปก็คงไม่มีใครรู้เห็น แต่ปีทมากลับหยุดรถพาหญิงคนนั้นไปส่งโรงพยาบาลและแจ้งให้ตำรวจทราบว่าคุณเป็นผู้ขับรถชนหญิงคนนั้น ถ้าท่านเป็นปีทมา ท่านมีเหตุผลอย่างไรจึงทำเช่นนั้น
- การช่วยผู้ประสบอุบัติเหตุจะได้รับการลดหย่อนโทษ
 - ถ้าเป็นผู้รู้เห็นแจ้งตำรวจถูกจับภายหลังก็มีโทษหนักขึ้น
 - เป็นการน่าละอายใจถ้าหากหลบหนีโดยไม่รับผิดชอบต่อการกระทำของตน
 - เพื่อให้ผู้บาดเจ็บ ตำรวจ และแพทย์ที่โรงพยาบาลชื่นชมว่า เป็นคนดีคนหนึ่ง
 - จะต้องยอมรับผิดในฐานะที่ล่วงละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของหญิงคนนั้นแม้จะไม่เจตนา
 - สังคมต้องการให้ผู้กระทำผิดจะโดยเจตนาหรือไม่ก็ตามรับผิดชอบต่อการกระทำของตน

11. ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 24 มีข้อห้ามมิให้นักกีฬาตีหมยาบำรุงบางชนิด เช่น ลิโพวิตัน - ดี ยูพินเป็นนักวิ่งลมกรดจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จะต้องลงแข่งขันระยะทาง 100 เมตร กับนักกีฬาฟีเท้ดีจากมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ผู้ฝึกสอนของยูพินต้องการให้ยูพินชนะ จึงได้แอบส่งลิโพวิตัน - ดีให้ก่อนลงสนาม ถ้าท่านเป็นยูพินท่านมีเหตุผลอย่างไรจึงไม่ยอมตีหมยาบำรุงในครั้งนี้
- ใคร ๆ ก็ยกย่องนักกีฬาที่ปฏิบัติตามกติกา
 - นักกีฬาที่ดีต้องยึดมั่นและไม่ละเมิดกติกา
 - ถ้ากรรมการจับได้ว่าตีหมยาบำรุงอาจถูกปรับให้แพ้
 - ต้องการให้เพื่อน ๆ ของตนยกย่องว่าเป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬา
 - การปฏิบัติตามกฎเกณฑ์และข้อตกลงย่อมนำมาซึ่งความสงบเรียบร้อยของสังคม
 - แม้จะชนะเลิศได้เหรียญทอง แต่ถ้าได้มาโดยการกระทำผิดกติกา เหรียญนั้นย่อมหาค่ามิได้
12. พรุ่งนี้เป็นวันไหว้ครู นักเรียนแต่ละห้องช่วยกันจัดพานดอกไม้ เพื่อใช้ในพิธีไหว้ครู ในขณะที่เพื่อน ๆ กำลังช่วยกันจัดพานดอกไม้หลังเลิกเรียน นภาพรต้องรีบกลับบ้านทุกวัน เพราะมีหน้าที่ช่วยพ่อแม่เลี้ยงน้องตอนเย็น แต่วันนี้นภาพรไม่รีบกลับบ้านอย่างเช่นทุกวัน และช่วยเพื่อน ๆ จัดพานดอกไม้หลังเลิกเรียน ถ้าท่านเป็นนภาพร ท่านมีเหตุผลอย่างไรจึงทำเช่นนั้น
- การให้ความร่วมมือต่องานส่วนรวมจะทำให้เกิดความสำเร็จ
 - นักเรียนทุกคนมีหน้าที่รับผิดชอบร่วมกันในงานของส่วนรวม
 - งานไหว้ครูปีหนึ่งมีครั้งเดียวและเป็น โอกาสที่นักเรียนจะได้แสดงความกตัญญูต่อครูและให้ความร่วมมือต่อหมู่คณะ
 - จะได้คุยกับเพื่อน ๆ และได้มีโอกาสอวดฝีมือการจัดพานดอกไม้ด้วย
 - กลัวเพื่อนฟ้องครู จะถูกตีถ้ารีบกลับบ้าน
 - เพื่อน ๆ จะได้เห็นว่ามีน้ำใจ เสียสละ และให้ความร่วมมือ

13. วันหนึ่งองค์การนิสิต จัดให้มีการพัฒนามหาวิทยาลัยและได้เชิญชวนนิสิตมาร่วมงานโดยพร้อมเพรียงกัน ปรากฏว่าวันนั้นมีฝนตกปรอย ๆ แต่สุชาติซึ่งเป็นนิสิตปี 4 ก็มาร่วมพัฒนาตลอดวัน ถ้าท่านเป็นสุชาติ ท่านมีเหตุผลอย่างไรที่มาร่วมพัฒนามหาวิทยาลัย
- นิสิตที่ดีย่อมได้รับการยกย่องจากมหาวิทยาลัย
 - งานพัฒนามหาวิทยาลัยเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของนิสิตทุกคน
 - นิสิตต้องมีความอดทนต่ออุปสรรคในการทำงาน เพื่อแสดงออกซึ่งความพร้อมเพรียงและความรักปรารถนาจะให้มหาวิทยาลัยมีสภาพแวดล้อมที่ดี
 - กลัวเพื่อน ๆ ไม่ให้เข้ากลุ่ม หากมีใครทราบว่าเราไม่มาร่วมกิจกรรม
 - เพื่อน ๆ ที่เรียนปี 4 ต่างก็มาร่วมพัฒนามหาวิทยาลัยด้วยกัน
 - ข้าพเจ้าคิดว่า “มหาวิทยาลัยจะสะอาดเพราะเราช่วย มหาวิทยาลัยจะสวยเพราะเราช่วยกันพัฒนา
14. ในการสอบครั้งหนึ่ง อาจารย์พิมพ์ภาได้ตกลงกับนักศึกษาว่าในการสอบครั้งนี้จะปล่อยให้นักศึกษาทำข้อสอบตามลำพัง โดยอาจารย์ให้เกียรติไม่ควบคุม แต่จะให้นักศึกษาควบคุมตนเอง ักญณาทำข้อสอบข้อหนึ่งไม่ได้ แต่ก็ไม่ยอมเปิดตำราหรือถามเพื่อนที่นั่งใกล้ ๆ ถ้าท่านเป็นักญณา ท่านมีเหตุผลอย่างไรจึงไม่ฉวยโอกาสลอกหรือถามเพื่อน
- อาจารย์อาจลงโทษให้สอบตกถ้าทราบว่าทุจริต
 - ต้องการให้เพื่อน ๆ ชมว่าเป็นคนที่ไว้วางใจได้ทุกโอกาส
 - ต้องควบคุมตนเองตามที่ตกลงไว้กับอาจารย์ก่อนสอบ
 - เพื่อน ๆ ต่างก็ทำข้อสอบด้วยความสามารถของตนเองด้วยกันทั้งสิ้น
 - ยึดหลักว่าผู้เข้าสอบต้องตอบข้อสอบโดยใช้ความรู้ความสามารถของตนเองเท่านั้น
 - แม้จะมีผู้กำกับการสอบหรือไม่ก็ตาม จะยึดมั่นในหลักการใช้ความรู้ความสามารถของตนเองตลอดไป

15. ในการเข้าแถวซื้ออาหารในโรงอาหารของโรงเรียน นักเรียนได้เข้าคิวเป็นแถวยาว คมคายซึ่งยืนอยู่ด้านหัวแถวได้เรียกให้นั่งลักษณะแทรกเข้าข้างหน้าตน แต่นั่งลักษณะนี้ไม่ยอมแทรกและได้ให้เดินไปต่อท้ายแถว ถ้าท่านเป็นนั่งลักษณะ ท่านมีเหตุผลอย่างไรจึงทำเช่นนั้น
- กลัวเพื่อน ๆ ที่อยู่ในแถวจะตำหนิ
 - เพื่อน ๆ ที่เดินมาพร้อมกันต่างก็เดินไปต่อท้ายแถวทุกคน
 - ต้องการให้คนอื่น ๆ ที่อยู่ในแถวยกย่องว่าเป็นผู้มีวัฒนธรรม
 - จะไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่นโดยยึดหลักมาก่อนได้ก่อน มาทีหลังได้ทีหลัง
 - การเข้าคิวเป็นวิธีการที่คืออย่างหนึ่งซึ่งก่อให้เกิดความเป็นธรรมในสังคม
 - การเข้าคิวตามลำดับก่อนหลังเป็นมารยาททางสังคมที่ทุกคนพึงปฏิบัติอย่างเคร่งครัด
16. อรณุชชักชวนเพื่อนบ้านให้ร่วมกันสร้างที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน เธอต้องการให้ชาวบ้านทุกคนได้อ่านหนังสือ แต่หนังสือมีน้อยไม่พอจำนวนคนที่ต้องการอ่าน อรณุชจึงออกเรียไรเงินชาวบ้านครอบครัวละ 1 บาท ทุกวัน นำมาจัดซื้อหนังสือ บางครอบครัวก็คิดว่าเธอบางครอบครัวก็ให้เงินแก่เธอ แต่เธอก็ยังคงหาเงินจัดซื้อหนังสืออยู่เสมอ หากท่านเป็นอรณุช ท่านทำเช่นนั้นเพราะอะไร
- เพื่อจะได้เป็นที่รักใคร่ชอบพอของคนในหมู่บ้าน
 - คุณค่าของความสำเร็จอยู่ที่ความอดทนและพยายาม
 - ชาวบ้านซึ่งช่วยสร้างที่อ่านหนังสือหมู่บ้านจะ โกรธและทุบตี
 - เป็นหน้าที่ของคนทุกคนในหมู่บ้านที่ต้องช่วยพัฒนาหมู่บ้านของตน
 - เพราะตระหนักว่าเมื่อสร้างสำเร็จจะเกิดประโยชน์ต่อคนส่วนมาก
 - อยากให้คนอื่นรู้หนังสือ เพราะตนเองเคยลำบากเนื่องจากไม่รู้หนังสือมาก่อน

17. ในการประชุมนักเรียนครั้งหนึ่ง ธิดาและเพื่อน ๆ นั่งอยู่หลังห้องประชุม ทำให้อยู่ห่างจากสายตาอาจารย์ ธิดาและเพื่อน ๆ จึงเอาหนังสือการ์ตูนขึ้นมาอ่านและนำขนมมาแอบกินด้วย มีมาริษาคนเดียวที่อยู่ในกลุ่มพยายามฟังอาจารย์พูด และไม่ยอมกินขนมที่เพื่อน ๆ ส่งให้หากท่านเป็นมาริษาทำไมจึงทำเช่นนั้น
- ก. นักเรียนที่ดีในสายตาผู้อื่น ต้องมีมารยาทในการเข้าประชุม
 - ข. รู้สึกไม่สบายใจที่มีส่วนทำให้ที่ประชุมไม่สงบเรียบร้อย
 - ค. เป็นการเสียมารยาทที่ทำผิดระเบียบในห้องประชุม
 - ง. เพราะการกระทำผิดระเบียบไม่เคยได้ผลดี
 - จ. เพราะถ้าอาจารย์เห็นเข้าจะถูกตำหนิและลงโทษให้อับอายเพื่อนฝูง
 - ฉ. เป็นการก่อความเดือดร้อนแก่คนส่วนใหญ่
18. การประกวดความสะอาดของค่ายพักแรมยุวกาชาด ทุกค่ายต้องได้รับคำชมเชยจากผู้บังคับบัญชา ยกเว้นค่ายของมานี มานีจึงเรียกประชุมสมาชิกในค่ายเพื่อหาสาเหตุและปรับปรุงการทำงาน พบว่าค่ายสกปรกมาก และสมาชิกทิ้งของไม่เป็นที่ และเกี่ยวกันทำงาน ทุกคนตกลงจัดเวรรักษาความสะอาด หากท่านเป็นมานี ทำไมท่านจึงทำเช่นนั้น
- ก. หากไม่ปรับปรุงจะถูกลงโทษอับอายกลุ่มอื่น
 - ข. ต้องการได้รับคำชมเชยเหมือนกลุ่มอื่น
 - ค. การรับผิดชอบร่วมกันแสดงถึงความสามัคคี
 - ง. จะได้คำชมเชยทัดเทียมกับกลุ่มอื่น ๆ
 - จ. เป็นกฎของยุวกาชาดต้องตื่นตัวอยู่เสมอและรับผิดชอบร่วมกัน
 - ฉ. การเป็นยุวกาชาดต้องประชุมหารือกันในการทำงานและรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายร่วมกัน

19. วิชาคณิตศาสตร์เป็นวิชาที่เข้าใจค่อนข้างยาก นักเรียนส่วนมากจึงไม่ชอบเรียน มักจะขาดเรียนเสมอ มยุรีเรียนไม่ค่อยรู้เรื่องเช่นเดียวกับนักเรียนคนอื่น ๆ และมักทำแบบฝึกหัดไม่ค่อยถูก แต่มยุรีก็เข้าเรียนทุกครั้ง และทำการบ้านด้วยตนเองทุกข้อ หากท่านเป็นมยุรีทำไมท่านจึงไม่หนีตามเพื่อน
- หากพบความลำบากและไม่ลองใช้ความพยายามย่อมน่าละอาย
 - พี่แนะนำให้อ่านและทำการบ้านด้วยตนเองทุกครั้ง
 - การเรียนคณิตศาสตร์ให้ดีกว่าเข้าเรียนทุกครั้งและทำการบ้านเองเสมอ
 - คนทุกคนถ้าพยายามฝึกฝนตนเองจะนำมาซึ่งความสำเร็จ
 - เพราะกลัวอาจารย์จะตัดคะแนน และทำให้ผลการเรียนแย่งไปอีก
 - เพราะไม่อยากสอบตกวิชานี้
20. อริษาเห็นบังอรขวางก้อนหินไปถูกอ่างเลี้ยงปลาในห้องวิทยาศาสตร์แตก เมื่อครูสุชาติตามมาหาตัวผู้กระทำผิดก็ไม่มีใครยอมรับ ครูสุชาติจึงบอกว่าจะทำโทษนักเรียนทุกคนอริษาจึงตัดสินใจบอกครูว่าบังอรเป็นผู้ทำอ่างเลี้ยงปลาแตก ถ้าท่านเป็นอริษา ท่านมีเหตุผลอย่างไรที่บอกความจริงแก่ครูสุชาติ
- ผู้ใดทำผิดผู้นั้นก็ควรถูกลงโทษ
 - กลัวจะถูกลงโทษโดยที่ตนมิได้กระทำความผิด
 - เป็นการไม่ยุติธรรมที่จะปล่อยให้ผู้บริสุทธิ์ต้องถูกลงโทษ
 - เพื่อนคนอื่น ๆ คงรักตนมากขึ้นเพราะช่วยให้ไม่ต้องถูกลงโทษ
 - คิดว่าเพื่อน ๆ ที่มีได้ทำความผิดคงต้องการให้ตนบอกความจริงแก่ครู
 - ได้บอกครูตามความเป็นจริงไม่ได้ใส่ร้ายบังอรและไม่ต้องการให้คนบริสุทธิ์ต้องได้รับโทษ

21. สุธิตรากำลังทำการฝีมือ ครูกำหนดว่าต้องทำให้เสร็จในเวลา 2 ชั่วโมง และเมื่อเหลือเวลาอีกครั้ง ชั่วโมง เพื่อน ๆ ต่างทำเสร็จและออกไปพักรับประทานอาหารกันเกือบหมดแล้ว แต่สุจิตรายังไม่เสร็จ เพ็ญพรซึ่งเป็นเพื่อนรักกับสุจิตรา และทำการฝีมือเก่งได้รับอาสาจะช่วยทำให้ ขณะนั้นครูไม่อยู่ในห้อง แต่สุจิตราไม่ให้เพ็ญพรทำให้ และทำด้วยตนเองจนเสร็จ ถ้าท่านเป็นสุจิตรา ท่านมีเหตุผลอย่างไรจึงทำเช่นนั้น
- ก. ถ้าครูทราบจะถูกตัดคะแนน
 - ข. ครูและเพื่อน ๆ จะได้เห็นว่าเราเป็นนักเรียนที่มีความอดสาหัส
 - ค. การทำงานเป็นการฝึกหัดให้มีความอดสาหัสพยายาม จึงควรทำด้วยตนเอง
 - ง. ถึงแม้จะเสร็จช้า แต่ก็ภูมิใจที่ทำด้วยฝีมือของตนเอง ไม่ทำให้เพื่อนเดือดร้อน
 - จ. การทำการฝีมือด้วยตนเองจะช่วยให้ทำเป็นและทำได้ในครั้งต่อ ๆ ไป
 - ฉ. นักเรียนมีหน้าที่รับผิดชอบ ต้องทำงานที่ครูมอบหมายด้วยตนเอง
22. น้องของกานดา มีเรื่องชกต่อยกับเด็กข้างบ้าน และกานดาทราบว่าน้องของตนเป็นฝ่ายก่อเรื่อง เมื่อเพื่อนบ้านมาฟ้องกานดาได้ไต่สวนและลงโทษน้องของตน ถ้าท่านเป็นกานดา ท่านมีเหตุผลอย่างไรจึงทำเช่นนั้น
- ก. พ่อแม่ญาติพี่น้องเห็นว่าควรลงโทษเด็กเกร
 - ข. คนทั่วไปยอมรับว่าผู้ที่ทำความผิดควรถูกลงโทษ
 - ค. ต้องการให้เพื่อนบ้านเห็นว่าตนไม่เข้าข้างคนผิด
 - ง. เกรงเพื่อนบ้านโกรธและลอบทำร้ายน้องของตน
 - จ. การเข้าข้างน้องของตนซึ่งเป็นฝ่ายผิดเป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้อง
 - ฉ. ได้พิจารณาหลักฐานหลายอย่าง ปรากฏว่าน้องของตนเป็นผู้ผิดจริงจึงลงโทษ

23. อากาศเรียนจบระดับปริญญาตรี กำลังเตรียมตัวสอบเข้าเป็นครูในโรงเรียนประถมศึกษา กำพล พี่ชายของอากาศเป็นกรรมการการออกข้อสอบคัดเลือกครูในครั้งนี้ด้วย ได้ลืมเพิ่มข้อสอบไว้ที่บ้าน อากาศทราบว่าในแฟ้มนั้นมีข้อสอบคัดเลือกครู แต่เธอก็มีได้และต้องเพิ่มนั้น ถ้าท่านเป็นอากาศ ท่านมีเหตุผลอย่างไรที่ไม่ฉวยโอกาสดูข้อสอบในแฟ้มของพี่ชาย
- พ่อแม่พี่น้องทุกคนต่างก็รังเกียจการทุจริต
 - กลัวพี่ชายรู้ว่าเปิดดูข้อสอบในแฟ้มแล้วจะถูกตำหนิ
 - จะได้บอกพี่ว่าตนมิได้เปิดแฟ้มข้อสอบ คงได้รับคำชมเชย
 - เป็นหน้าที่ของผู้สอบที่จะต้องเตรียมตัวให้พร้อมสำหรับการสอบ
 - ถ้าเปิดดูข้อสอบในแฟ้มก็เป็นการทำลายเกียรติภูมิของตนเอง แม้จะช่วยให้สอบได้ก็ไม่ต้องการทำ
 - การสอบคัดเลือกเป็นการคัดเลือกคนที่มีคุณภาพไปทำงานเพื่อประเทศชาติ ผู้ที่สอบได้ควรมีความรู้ความสามารถอย่างแท้จริง
24. นิตยาเป็นอาจารย์อยู่ในวิทยาลัยครูแห่งหนึ่ง มีหน้าที่ต้องเตรียมการสอนเพื่อให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ คืนหนึ่งเธอไปช่วยงานศพญาติजनिक เผอิญเนื้อหาวิชาที่จะสอนในวันรุ่งขึ้นค่อนข้างยาก ถ้าไม่ได้เตรียมการสอนล่วงหน้า การเรียนการสอนก็จะไม่ได้ผลเท่าที่ควร ดังนั้นเธอจึงได้เตรียมการสอนก่อนเข้านอน ถ้าท่านเป็นนิตยา ท่านมีเหตุผลอย่างไรจึงทำเช่นนั้น
- เพื่อให้นักศึกษาชมว่าสอนเก่ง
 - กลัวว่าจะตอบคำถามของนักศึกษาไม่ได้
 - ยึดหลักการที่ว่าครูควรเตรียมการสอนล่วงหน้าทุกครั้ง
 - เพราะเพื่อนอาจารย์ในภาควิชา เตรียมการสอนกันทุกคน
 - เพื่อสอนนักศึกษาให้เป็นครูที่มีสมรรถภาพเป็นกำลังของชาติ
 - เพราะตระหนักว่าตนเองอดนอนคนเดียวดีกว่านักศึกษาจำนวนมากได้รับความรู้ไม่เต็มที่

ประวัติของผู้วิจัย

ชื่อ นายธนศ ชื่อสกุล บัวแก้ว

เกิดวันที่ 1 มกราคม พุทธศักราช 2510

สถานที่เกิด อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช

สถานที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่ 120/51 หมู่ที่ 6 ซอยสำนักสงฆ์
ถนนสุขาภิบาล 1 แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม
กรุงเทพมหานคร 10230

ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน อาจารย์ 1 ระดับ 4

สถานที่ทำงานปัจจุบัน โรงเรียนวัดพุทธบูชา
สังกัดกรมสามัญศึกษา
ถนนพุทธบูชา แขวงบางมด เขตทุ่งครุ
กรุงเทพมหานคร 10140

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2523	ประถมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนบ้านบางพระ
อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช
พ.ศ. 2526	มัธยมศึกษาตอนต้น จากโรงเรียนกัลยาณีศรีธรรมราช
อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช
พ.ศ. 2529	มัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนกัลยาณีศรีธรรมราช
อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช
พ.ศ. 2533	วท.บ. (วิชาเอกพลศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร
พ.ศ. 2542	กศ.ม. (พลศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร

เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักกีฬานักเรียนระดับมัธยมศึกษาของกลุ่มโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา
ส่วนกลางกลุ่มที่ 7

บทคัดย่อ
ของ
ธเนศ บัวแก้ว

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา

พฤษภาคม 2542

การศึกษานี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาเหตุผลเชิงจริยธรรมของนักกีฬานักเรียน ระดับมัธยมศึกษาของกลุ่มโรงเรียน สังกัดกรมสามัญศึกษา ส่วนกลางกลุ่มที่ 7 โดยจำแนกตาม เพศ และ ชนิดของกีฬา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักกีฬานักเรียนระดับมัธยมศึกษาของกลุ่มโรงเรียน สังกัดกรมสามัญศึกษาส่วนกลางกลุ่มที่ 7 ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬานบุรีเกมส์ ครั้งที่ 1 ระหว่างวันที่ 30 กรกฎาคม 2540 ถึง 14 สิงหาคม 2540 ณ สนามกีฬาโรงเรียนในกลุ่มที่ 7 และสนามกีฬาศูนย์เยาวชนเฉลิมพระเกียรติฯ บางมด จำนวน 5 โรงเรียน 8 ชนิดกีฬา เป็นชายจำนวน 340 คน หญิงจำนวน 340 คน รวมทั้งสิ้น 680 คน โดยคัดเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็นแบบสอบถามเหตุผลเชิงจริยธรรม ซึ่งมีลักษณะแบบเทคนิคการฉายออก (Projective Techniques) ซึ่งเป็นแบบทดสอบของนางสาวท่อมเวลา ดวงประเสริฐ ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.95 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของตัวแปรชนิดของกีฬา และเพศ โดยใช้สถิติ (t – test Independent)

ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

1. ความถี่ของเหตุผลเชิงจริยธรรมรวมทุกด้าน ของนักกีฬาเพศชาย ในชั้นที่ 6 มากที่สุด รองลงมาชั้นที่ 3 ชั้นที่ 5 ชั้นที่ 2 ชั้นที่ 4 และน้อยที่สุดชั้นที่ 1 และของนักกีฬาเพศหญิง ในชั้นที่ 6 มากที่สุด รองลงมาชั้นที่ 5 ชั้นที่ 3 ชั้นที่ 2 ชั้นที่ 4 และน้อยที่สุดชั้นที่ 1 โดยค่าความถี่ในชั้นที่ 6 ของเพศหญิงมากกว่าเพศชายและค่าความถี่ในชั้นที่ 1 ของเพศหญิงน้อยกว่าเพศชาย
2. เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ ของนักกีฬาโดยรวมทุกชนิดกีฬาพบว่า นักกีฬาเพศชายกับนักกีฬาเพศหญิงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยของนักกีฬาเพศหญิงสูงกว่านักกีฬาเพศชาย ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน
3. เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ ของนักกีฬาหมากระดานชาย กับนักกีฬาหมากระดานหญิง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักกีฬาหมากระดานหญิงมีค่าเฉลี่ยสูงกว่า ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน
4. เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความยุติธรรม ของนักกีฬาบาสเกตบอลชาย กับนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักกีฬาบาสเกตบอลชายมีค่าเฉลี่ยสูงกว่า และนักกีฬาเปตองชาย กับนักกีฬาเปตองหญิง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักกีฬาเปตองหญิงมีค่าเฉลี่ยสูงกว่า ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน
5. เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ ด้านความรับผิดชอบ ของนักกีฬาเทเบิลเทนนิสชาย กับนักกีฬาเทเบิลเทนนิสหญิง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักกีฬาเทเบิลเทนนิสหญิงมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าทั้งสองด้าน ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

6. เหตุผลเชิงจริยธรรมทุกด้าน ของนักกีฬาเพศชายกับนักกีฬาเพศหญิงที่เป็น นักกีฬา วอลเลย์บอล นักกีฬาแบดมินตัน นักกีฬาว่ายน้ำและนักกีฬากรีฑา ไม่แตกต่างกันตามเพศที่ระดับ .05 ทุกด้าน

7. เหตุผลเชิงจริยธรรมของทั้งนักกีฬาเพศชายและนักกีฬาเพศหญิง ทุกชนิดกีฬามีค่าเฉลี่ย สูงสุดเหมือนกันในด้านความซื่อสัตย์ และทุกชนิดกีฬามีค่าเฉลี่ยต่ำสุดเหมือนกันในด้านความสามัคคี ส่วนด้านอื่น ๆ มีระดับค่าเฉลี่ยไม่เหมือนกัน

MORAL RESONING OF SENIOR HIGH SCHOOL S ATHLETES IN
HIGH SCHOOL GROUP 7

AN ABSTRACT

BY

THANES BUAKAEW

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Physical Education
At Srinakharinwirot University

May 1999

This study was intended to find the ethics of moral reasoning of senior high school athletes in high schools group 7 levels classified by sexes and kind of sports. The subjects were 340 male and 340 female senior high school athletes in high school group 7 who participated in the First Thonburi Games on 30 July 1997 to 14 August 1997. The constructed questionnaire was used to find their ethical reasoning by the projective technique.

After the data were statistically treated, it was found as follows:

1. For male students, the highest frequency of the total ethical reasoning was level 6, and level 3, 5, 2, 4, and 1, respectively. For girl students, the highest frequency of the total ethical reasoning was level 6, and level 5, 3, 2, 4, and 1, respectively

2. For honesty, there were significant differences between male students and female students, at the .05 level, with those of the female over the male students. For other characteristics, there were no significant differences.

3. For honesty of chess players there were significant differences, at the .05 level, in favor of the female. There were no differences in other characteristics.

4. For justice of basketball players, there were significant differences, at the .05 level, in favor of the male. For pe tanque players, there were significant differences, at the .05 level, in favor of the female. There were no significant differences in other characteristics.

5. For honesty, responsibility of table tennis players, there were significant differences, at the .05 level, in favor of the female. There were no differences in other characteristics.

6. For total characteristics of topic of volleyball, badminton, swimming, and athletics players, there were no differences.

7. For both male and female groups, the highest average for all sports was honesty with the lowest was unity.